

Ruh ve Madde

Metapsişik Telkikler ve İlimi Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

Cilt: 35 Sayı: 411 NİSAN 1994

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmağı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: DOĞAL AFETLER VE İNSANLIĞIN GELİŞİMİ	2
● BİR AKİŐ: BEN HER ŞEY, HER ŞEY DE BENİM	5
● RUH VE KÂİNAT	6
● GEÇMİŞ YENİDEN YAŞADILAR	9
● SEZĐİ VE RÜYA	13
● KONFERANSLARIMIZ	16
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	16
● KENDİNİ RUHÇULUĞA ADAYAN ADAM	17
● SPİRİTÜEL, OKÜLT VE KOZMİK TEKÂMÜL KANUNLARI	19
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	23
● DOĞU VE BATI DİNLERİ ARASINDAKİ BENZERLİKLER VE FARKLILIKLAR	24
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	26
● PARAPSIKOLOJİ	27
● UYUM, SEVGİ VE DEĞİŞİM	28
● RUHUN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ KAPSAMINDA TELEKİNEZİ	31
● SONSUZLA UYUM İÇİNDE OLMAK	33
● GENÇ KARDEŞE MEKTUP	34
● YENİ ÇAĞ HAREKETİ	35
● UFOLARIN İNİŞ ALANLARININ CANLILAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ	38
● META FM 105.6 BASINDA	41
● YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: TANRI DOĞRUYU BİLİR-GEÇMİŞTEN GELEN GÖZLER-CAN ARKADAŞIM	44
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	46
● SADIKLAR PLÂNİ'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: EVREN ENERJİSİ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: BEYAZ KARTAL 1 - İKİ DÜNYA ARASINDA BAĞLANTI	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Őti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 ÇemberlitaŐ/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, TeŐvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 240.000 TL. (Öğrenciler: 190.000TL.), YurtdiŐi: 120 DM.

Posta Çeki No: 168305

Spiritüel hayatın bütün insanlara "gerçek hayat" hakkında bir örnek oluşturması için verdiği mücadelenin ne kadar zor olduğunu, şu son seneler içinde açıkça müşahede edebiliyoruz. Hakikî "manevi-ruhsal" hayatı asırlardan beri yaşayamayan beşeriyetin, böyle bir ihtiyacı tatmin etmek için olmadık araçlara başvurmasını hoş görmek gerekir. Dindarlığı ya da dinsel şuuru geliştirerek tanrısal bir yakınlaşma sağlamak için çok dar bir ufuk altında çok acil cehitler gösteren kitlelerde aynı zamanda büyük bir teşevvüş devresi içine girmiş olmaları sonucu, çok büyük sayıda insan sarılmış ve asıl vazifeleri doğrultusundan kaymışlardır.

Gerek dünya, gerekse ülkemizin geçirmiş oldukları teşevvüş dönemlerinin etkisi, üstüste binerek şimdi gözlemleyip, yaşadığımız toplum hayatını oluşturmuştur. Ama sanki bu teşevvüş devresinden, bir türlü kurtulmamak ve uyanmamak gibi kuvvetli bir eğilim de var.

En kısa sürede toparlanmamız gerekmektedir. Yarattığımız yapay sebepleri ileri sürüp siyasi, ekonomik-askeri ve toplumsal uyanmayı geciktirmemizin bedelini ağır ödüyoruz. Toplumun bünyesi, hemen her önemli noktasından yara almış durumdadır. Alınmış olan yaraların bir an önce onarılacakları yeni bir ALAN kurulması acilen gerekmektedir. Bu yeni alan kendi içimizdeki değişik savrulma hareketleriyle bizi başbaşa bırakacaktır. Yani ıstıraplı bir hayat.

Ülkemiz, beşerî ve ruhî tesirlerin yaratmış oldukları tahribattan dolayı son derecede sallantı hâlinde bulunmaktadır.

Hepimiz, varlıklar olarak, peşin hükümlerle, daima **dirençler** üretiyoruz. Her ne olursa olsun, bir direnç üretmeyi farkına dahi varamadan meydana getirmiş olduğumuz davranış biçimlerine dönüştürerek kendi bünyelerimizdeki tahribatı meydana getirdiğimizi, **kendi kendimize zarar vermeyi** yaşadığımızı bilmemiz gerekir.

Ülkemizde, gerçek vazifelilerin, gerçek hissiyatlarını hissetmeye başladıkları andan itibaren insanlarımız arasındaki iletişimin son derecede düzgün bir seviye ifade ettiğini görebileceğiz. Ama bu vazifeliler gayet sınırlı durumdadır.

Olumlu dengelerin kurulmasının acilen bir düzen içine girmesi gerekmektedir. Cehit noksanlığı ve durağanlık sürüp geliyor. Kendi ışığımızı kendimiz güçlendirmek zorundayız. Toplum olarak, camia olarak, birbirimize çok yakın olma devresi içindeyiz. Olayları göğüslemek için tek vücut hâlinde olmak gerektiğini unutmamalıyız. Uyanmak zorundayız. Bizi ipnoza sokan etkilerden kurtulmak mecburiyetindeyiz. Kendimizin ne olduğumuzu hatırlamalıyız. Bu bocalama devresinde kendimizde meydana gelen değişikliklerin farkına varmalıyız ki hadiseleri daha kolay atlatabilelim.

Bu devrenin ihtiyacı tamamen bilgi ve uygulamasına yöneliktir. Mucize, bilginin kendisidir.

DOĞAL AFETLER ve İNSANLIĞIN GELİŞİMİ

DOĞAL afetlere aslında "afet" dememek gerekir. Çünkü doğada, bir ıstırap kaynağı olsun diye herhangi bir olay meydana gelmez. Bu tür olaylar doğaya bağlı olarak, doğanın kendisinde mevcut olan birtakım değişikliklerin sonucudur. Yani kendi hayatının bir parçasıdır. Onlara bu "afet" ismini veren biz insanlarız. Çünkü insan varlığı bunlardan fiziksel olarak zarar görmektedir.

Bunlara doğal olaylar, hatta kendiliğinden doğal ayıklanma süreçleri de demek mümkündür. Depremler, yangınlar, sel baskmaları, büyük kar yağışları, çığlar; hepsi doğanın kendine özgü bir hareket şeklidir.

GÜNAHLARIMIZIN KARŞILIGINI MI ALIYORUZ?

Çocukluk yıllarımızda zihnimize sokulan bir ifade vardır: "Depreme uğrayanlar günahlarının cezasını ödüyorlar. Allah onlardan intikam alıyor." Bu ifade tarzları her toplumun kendi geleneklerine uygun bir dille anlatılmıştır. Meselâ, Eski Yunan'da Olimpos ilâhlarının öfkesi ve gazabı olarak ifade edilmiştir.

Üç büyük din bu tür doğal afetleri, insanları korkutma yoluyla terbiye etme siste-

mi olarak görmüştür. Bütün kutsal kitaplarda buna dair örnekler verilmiş, daha sonra da "Niçin korkmazsınız, niçin sözümü dinlemezsiniz?" diye sorular aktarılmıştır.

Özellikle Kuran, "azan" toplumların sonlarına dair birçok örnek vermektedir. Doğa olaylarının boşu boşuna meydana gelmediğini, düşünen varlıklar için bunlarda büyük ibretler olduğunu belirten ayetler çoktur.

Ama dönüp dolaşıp bunları, günahların bir karşılığı olarak ele alıyor. Günah nedir o zaman? Nasıl bir şeydir ki, tek bir kişiden ziyade o kişiyle beraber bütün toplum için içine giriyor. Demek ki, günahattan ziyade günahkârların biraraya getirilmesi söz konusudur. Birden çok fazla olan varlıkların biraraya getirilerek genel bir cezalandırma kavramı var. Elbette burada bilgi çağına uygun olmayan, oldukça ilkel diyebileceğimiz bir adalet mekanizması çalıştırılmış.

Özellikle Tevrat'ta, "Yaptığınız hareketin hesabını sizin çocuklarınızın çocuklarına da soracağım." gibi hiç eksilmeyen bir suç damgası vurulmuştur. Yani telâfisi mümkün değil. Aynı şekilde, "ilk günah" denen şey bütün Hristiyanların ensesinden ayrılmaz. Kendilerini hep suçlu görürler. İsa Peygamberin kendini feda etmesi bile, bu büyük suçtan kurtulmalarına yetmemiştir. Her an başları önde, diz çöker durumda, her an yal-

varma hâlidirler. Elbette bu, varlığın gelişimi için zararlı olan bir gidiştir.

Öte yandan İslâm'da adalet anlayışı biraz daha genişlemiştir. Dededen toruna uzanan bir suçlama yoktur. Zaten her ayetin başında "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla" ifadesi vardır. Affın her zaman var olduğunu ifade eder bu. Hatanın anlaşılmasından sonra gerçek bir pişmanlık duygusuyla edilmiş tövbe, varlığın üzerindeki karmik ağırlığı kaldırmaktadır.

Varlıkların kesin bir şekilde seçme özgürlüğüne sahip olduğunu biliyoruz. Zaten içinde bulunduğu durumu zaman ve mekân bakımından belirleyemeyen bir varlık, insanî seviyede bir varlık değildir. Yani akıl ve zekâ sahibi değildir.

Seçme özgürlüğü elinde olan bir varlık için artık bu tarzda zorlamalara hiç ihtiyaç yoktur. Nitekim, bizler istediğimiz kadar insanlara günahkâr diyelim, onlar neyi seçiyorlarsa onu yapıyorlar ve o yolda ilerliyorlar. Hiçbir şekilde kendilerini sürekli olarak günahkâr görerek tövbe hâlinde yaşayan bir insanlığa rastlanmış değil. Hristiyanlıkta sürekli günahkâr olmanın karşılığında, aynı zamanda şeytanın iğvası da vardır. Kendilerini şeytanın aldatmalarından korumak için de dua ederler.

Her iki yol zaten mevcut. Bu, seçmeyi gösteriyor bize. İster onu seçin, ister bunu seçin. Demek ki aldanmak mümkün oluyor.

Anlatmak istediğim şey, doğal afetlerin, günahların cezası niteliğinde olmadığıdır. Doğal afetler dünyamızın kendi doğal yaşamının bir türüdür. Yangın da olur, deprem de olur, sel de basar, yanardağlar da püskürür. Bu onun hayatıdır ve bu şekilde tezahür eder. Bizim de kendi bedenimizde pek çok olay oluyor. Hastalıklar, yaralar, krizler gibi...

DURAĞANLIĞA İZİN VERİLMEZ

Bunlardan yararlanan kimdir? Öncelikle her şeyin bir kontrol ve gözetim altında olduğunu bilmemiz gerekiyor. Her şey belli bir doğrultuda bütün çabası ile ilerlemektedir. Bütün hareketlerimiz belli bir hedefe doğru-

dur. Fakat o hedefe ulaşıldıktan sonra o ufuk daha da genişlediğini görürüz. Bu gelişim, hiç durmadan sonsuza kadar uzanır gider.

Demek ki varlık için en tehlikeli durum, durağanlıktır, sabitliktir. Durağanlığa asla müsamaha edilmiyor. Yukarısı, yuvarlanmayan bir taş gibi yosun tutmaya izin vermez. Bugün dünya, her şeyiyle birlikte, bütün konforu, teknolojiyle insanları tam bir miskinliğe, atalete sevk etmiş durumdadır. Yani gerçek hedefine ilerleme çabasıyla alıkoymuştur. Meydana getirilmiş yapay hedeflerin daha çok peşinde koşmaktadır. Büyük hedefini unutmuş gibidir.

Bu durum ise Ruhsal İdare Mekanizmalarının işine gelmiyor. Arapça'da Tanrı'nın bir sıfatı da "Faal"dir. Yani hareketli, aksiyon sahibidir. Dolayısıyla kendi sıfatı ile alâkalı varlığında da aynı tezahürü görmek istediği için, durağanlıkla karşılaşan varlıkları harekete geçirmek için, oranın yasalarına uygun her türlü etkiyi derhal harekete geçirir. Bulunan mekânın yasalarına göre oraya faaliyet getirir.

DUYULARIMIZ ÜZERİNDEKİ BASINÇ

Bizler bu tür hareketleri duyularımızla algılarız. Duyuların imkânları araştırılarak, durağanlıktan kurtarma yolları aranır. Duyularımızın en bariz ve sivri tarafı da ıstıraplarımızdır. Rahatlık ve mutluluk içinde mesaj almamız çok zordur. Duyuların gelişmişliğini egomuza karşı yapılan baskılar sonucunda öğrenebiliriz. Gerçek ıstırap bizim ego merkezimize gelen, oraya saplanan ve birtakım dengesizlikler oluşturan bir tesirdir. Böyle bir tesiri istemek; ıstıraplar karşısındaki manevî tutumumuzu öğrenmek açısından çok önemlidir.

Potansiyelimiz nereye kadar sürebiliyor ve esneyebiliyoruz? Bu esnekliği sonuna kadar götürebiliyorsak, çok gelişmiş bir varlığımız demektir. Bu esneklik ve dayanma, duyulardan gelen sürekli uyarılara karşı bir dayan-

ma değildir.

Zihnimize o anda gelen çağrışımlar çok önemlidir. "Ben ne yaptım ki bana acı veriliyor? Bu ne biçim adalettir!" biçiminde isyanlar ve sövmeler bize hiçbir şey kazandırmaz. Bu öfkelenmeler, sinirlenmeler tamamen insanî duygulardır.

Yukarısının intikam almak, ders vermek gibi duyguları yoktur. En büyük yasalardan birisi Sebep ve Sonuç Yasası'dır. Bizler ne ekерsek onu biçeriz. Hiçbir varlık bu yasadan soyutlanmış değildir.

Doğal afetlerin çeşitli sebeplerle meydana geldiğini belirtmiştik. Yangını bir insan da yaratabilir, bir yıldırım da. Sıcak bir iklim içerisinde çeşitli sürtüşmelerden dolayı meydana gelen yangınlar da var. Ya da tarla açmak için yapılan yangınlar da vardır. Bunları gözlerimizle görebiliyoruz.

Bir de işin ilginç tarafı şudur: Fay hattı olduğu herkes tarafından bilinen yerlere binlerce insan yerleşiyor. Gidip gidip oralarda kentler kuruyorlar. Madem tehlikeli bölgeler, neden o yerlerde yaşıyorlar? Sanki orada meydana gelecek olaylardan toptan bir şekilde nasiplemek için bilerek biraraya gelmişlerdir.

OLAYLARLA İHTİYAÇLARIMIZIN EŞZAMANLILIĞI

Her şeyi kontrol altında tutan mekanizmalar doğal afetlerle, insanların durağanlıkları arasında büyük bir bağlantı kurarlar. Sanki ellerinde, dünyanın kendi gelişimi içinde geçireceği bütün şekillenmelerin ve bozulmaların tarihsel bir listesi var. Bu olaylarla, atalet içindeki varlıkları karşılaştırmak gibi becerileri vardır.

Çeşitli olaylar aracılığıyla insanlar, bir yerden bir yere yönlendirilmeye çalışılır. Olaylarla insanların ihtiyaçları senkronize edilmeye çalışılır. Bu sayede olayların meydana getireceği duygusal uyaran, o varlıklar üzerinde ataleti ortadan kaldıracı bir sonuç meydana getirecektir. Bu tarzda uyanmaya

ihtiyacı olan varlıkların hepsini biraraya toplayıp, saati saatine o olaylarla karşılaştırıyorlar.

Meselâ bir deprem olayı, yüz binlerce insanın manevî bir şok altına girmesine, başka bir bilginin o varlıklara ulaşabilmesi için bir kanal açılmasına sebep oluyor. Ego-larının içine kapanmış bir insanlığı uyuracak şiddetli olaylara ihtiyaç vardır. O insanların, özdeşleşmiş olduğu değerler ellerinden alındığı zaman, taze bir bilgiye ulaşmaları daha kolaydır. Demek ki, bu tür olaylar bizler için bir iyilik, bir yardım niteliğindedir. Hiçbir olay bizim aleyhimize değildir.

Her büyük doğa olayının arkasında, insanî gözle baktığımız zaman, zarar gören bir doğa parçası, o parçasıyla özdeşleşmiş insan varlığının emeğini görürüz. Yapılmış binaların, her türlü yapısal malzemenin ortadan kalktığını görürüz. İnsanlar o güne kadar getirmiş olduğu değerlerin kendisine hiç de yardımcı olmadığını fark ediyor. Çok güvendiği binaların, barajların bir anda yıkıldığını gözlemliyor.

İSTEK ve İHTİYAÇLARIMIZIN DEĞİŞMESİ GEREKİYOR

İnsan neyine güveniyor? Eşyaya verdiği şekile mi? Gücünü bunlar mı temsil ediyor? Bir sallantının, akan bir suyun karşısında darmadağın olup gidiyorlar. Şimdi neye güvenmek lâzım? İşte orada varlığın kendisini düşünmesi gerekir.

İstek ve ihtiyaçlarımızı yeniden düzenlemek zorunda kalıyoruz. Acaba bizler gerçek ihtiyaçlarımızın mı, yoksa bize ihtiyaç olarak kabul ettirilen şeylerin mi peşinden koşuyoruz? Ana hedefin dışındaki isteklerimiz bizlerde atalet yaratır.

Yeryüzü insanının, toptan bir şekilde gerçek hizmetinin ne olduğunu bilmesi lâzımdır. Dünya gezegeninin de kendine göre bir amacı vardır. Dünyanın, kendi üzerindeki varlıkları kendi amacı yönünde çalıştırabilmesi için silkelemesi gayet normaldir.

Uyandırıcı, kendini tanıma yolunda varlığa büyük bir hız veren doğa olaylarını sa-

Devamı S. 46'da

BEN HER ŞEY, HER ŞEY DE BENİM...

Tepesindeyim yüce bir dağın.
Eteklerinde otlayan kuzular,
Koşuşan çocuklar,
Uğuldayan ağaçlar.
Orada bir bahçe,
Burada bir bahçe, bağbozumunda buluşanlar.
Yağmur kucak kucak yüreğimde,
Parmaklarımın arasından kayarak
İniyor yeryüzüne.
En saf, en temiz tepe, insanın erişemediği yüce tepe.
Oraya sığındığım zaman,
Zaman âdeta çılgın bir Küheylân
Atlıyorum üzerine, koşturuyorum dağ tepe.
Dört bir yanı sarmış bembeyaz bulutlar,
Koynumda yumuşacık umutlar.
Denizin üzerinden süzülüyorum.
Kenetlenmiş dilim, ben neredeyim?
Su benim, toprak ben, ağaç ben.
İnsanken ben neredeyim?
Beni çağıran ses de benim.
Öyleyse ben her şey, her şey de benim.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

BÖYLE olunca, evvelâ ilimin her şubesinde olduğu gibi, metafizik sahalarda da karşımıza bir hadise çıkabilir. Biz bir müşahede karşısında kalabiliriz. Bu müşahede bize sebepsiz görünebilir. Sebepsiz görünen bir müşahede olmadığına nazaran onun mutlaka bir illeti, bir amili ve sebebi olması icap eder. Bizim için ilmî iş, ilmî hareket, o sebepsiz görünen hadisenin sebebini aramak yolunda uzun bir cehit, hatta icap ederse, bütün ömrümüzü sarf ettirmeli.

Ancak biz böyle yaparsak, metafizik sahada inkişaf etmek imkânı bulabiliriz. Binaenaleyh demin arz ettiğim gibi bir lâmbanın, havada kendi kendine sallanmasını görür görmez, "Bu katiyetle olmaz." demekten ziyade, "Bunu sallayan amil hava mıdır, elektrik midir? Yoksa görünmeyen (benim görmediğim) başka bir cisim mi, hareket mi vardır?" diye sormalıyız. Bunu oynatıyor demek olmaz; bir, iki, beşincisini aramak, hiç birisini bulamasak da yine aramak gerek. Katiyen inkâr etmemek lâzım. Çünkü mademki benim gözüm görüyor, o vardır ve hayal ya da halüsinasyon dahi olsa halüsinasyonun sebebini aramam lâzım. Niçin benim gözümün dışında o görünüyor? O halüsinasyondur, bu vizyondur, deyip kesip atmakla mesele hallolmaz.

Uyurken de birtakım hadiselerle karşıla-

şıyoruz. Fakat uyandığımız zaman birisi bize "Sen uyurken birisi saçını çekti. Sen uyanmadın." dese ve siz "Yook hayır. Böyle bir şey olmadı." desiniz, bu sizin saçınızın çekilmediğini göstermez. Benim daha o uykuya devam etmek istediğimi anlatır.

Binaenaleyh hadiseleri görmemekle, hadiseler ortadan kalkmış olmaz. Ancak hadiseleri bizim görmememiz, görmek kudretinde, kabiliyetinde olmadığımızı gösterir.

Şimdi bu girişten sonra, asıl metapsişik tezahürlere ait misallere geçiyorum. Animik tezahürlerin mânâsını iyi anlamak için, misaller üzerinde durmak icap eder. Şimdiye kadar yaptığım, animik tezahürlerin kısa bir şeması idi.

DEJAVÜ OLAYLARI

Meselâ yarın biriniz bir seyahate çıkarsınız. Tanımadığınız bir şehire giderseniz ve giderken bir kule görürsünüz. "Yahu ben bunu görmüştüm." Onun yanında bir ağaç görürsünüz. "Bunu da görmüştüm." dersiniz. Hatta aklınıza başka bir şey de gelir. "Bu ağacın arkasında bir de taş parçası vardı." Bakarsınız kaya gibi bir taş da var. Biraz daha yürürsünüz. "Bir sokak ve sokağın kenarında sarı boyalı bir ev göreceğim." dersiniz, ev de çıkar karşınıza. Buna dejavü derler.

İllet: Sebep, Amil: Etken, Cehit: Çaba, İnkişaf: Gelişim

Fakat dejavü kelimesinin konması bu mesele-
nin izahı olmuyor. İzahatın muhtelif şekille-
ri de var tabii. Ama şimdiye kadar yapılmış
resmî, akademik ve ilmî sahada izahlar bizi
tatmin etmiyor. Biz şimdi onun izahına geç-
miyoruz, müşahedeler üzerinde duruyoruz.

Tanıdığım bir dostum var. Doktor-
dur kendisi. Bizzat başından ge-
çen bir vakayı arz edeyim. Bu ki-
şi, yeni doktor çıktığı zaman,
Anadolu şehirlerinden birisinde
bulunmuş. Vazife icabı memle-
ketin bütün umumisi ile beraber,
civar kasabalardan birine gidiyor. Daha ön-
ce ömründe gitmemiş. Çıkıyorlar yola, tam
kasabaya yaklaştıkları zaman bir hâl geliyor
kendisine. Yolları tanımaya başlıyor. Gidi-
yor, yol hep malûm. Kendi kendine söyle-
meye başlıyor: "Şunun arkasından şöyle
olacak, böyle olacak." Hep çıkıyor. Niyeti
mezarlığa gitmek. Daha mezarlığı görmüyor-
lar. Kendi kendine uzaktan bir mezarlığı gör-
meye başlıyor. Arkadan mezarlık. Şu yerler,
bu yerler derken, mezarlıkta bir taş ve taşın
üzerinde şunlar yazılı diye söylüyor arka-
daşlarına. Arkadaşları bunu merak ediyorlar
ve gidip bakıyorlar ki, o taş ve arkadaşları-
nın söylediği isim orada yazıyor.

Şimdi bu da izah edilir tabii. O şehri ar-
kadaşı biliyorsa ondan ona telkini, bir intikâli
falan. Olmaz. Çünkü arkadaşı da bilmiyor za-
ten. Onu nasıl izah edeceğiz? Neyse o ayrı
bir hikâye. Bu iş tamamıyla animik bir hadi-
sedir. Yani animik hadiselerle ait misaller arz
ediyorum. Yukarıdaki tarifi unutmazsak, o
gözle daima hadiseleri mütalâa edeceğiz.
Yani buradaki hadise bize göre o arkadaşın
kendisi ruh kudretinin herhangi bir yoldan,
herhangi bir vesile ile kendi imaj ve algıla-
ması vasıtasıyla da bilmesidir.

Nihayet ertesi gün hemen trene biniyor,
geliyor. Arkadaşını görür görmez:

— "Neler olmadı?" diyor.

— "Ne oldu?" diyorlar.

— "Ben unuttum, seninle de tecrübe
yapacaktım. Eve geldim. Farkında bile değı-
lim. Soyunurken, karyolanın ucuna iliştim,
sen dikilip duruyordun ve onu görürnce

ödüm koptu bağırdım. Sonra aklıma tecrübe
geldi ama iş işten geçti. Görüntü kayboldu."
diyor.

Evet... İşte buradaki vaziyette tamamı-
yla ispiritik unsurlar da var. Spiritüel ve ani-
mik tezahürler girift olur diye arz etmiştim.
Spiritüel tezahürler animik tezahürler üzeri-
ne istinat ederler.

Burada bizi ilk önce, animik tezahür
olan tarafı ilgilendirir. İnsan ruhunun doğru-
dan doğruya kendi ruhuna, kendi bedeni va-
sıtasıyla yaptığı tesirle, kendini başka bir in-
sana göstermesidir. Ali Bey, burada imaji-
nasyon kudretiyle birtakım vibrasyonlar çı-
kardı. Bu vibrasyonlar doğrudan doğruya
kendisi muhitinde elektromanyetik bir saha
oluşturmuştu. Bu elektromanyetik saha,
muhitin esiri birtakım maddelerinden, vibras-
yonlarından istifade ederek; kendi idesini,
kendisi imajını doğrudan doğruya, tıpkı bir
heykeltraşın çamur üzerine yarattığı şekil gi-
bi yaratarak doğrudan doğruya muhitin, "si-
nir sistemi" cümlesine göndermiş. Orada re-
septif hâlinde, yani alıcı bir hâldeyken bunu
görmüştür. Mesele bundan ibarettir. Bunun
spiritüel tarafı ayrıdır. Animik tarafı ayrıdır.
Başka zaman anlatılabilir. Animik tarafı ise
doğrudan doğruya, Ali Bey'in kendi bedeninde,
kendisi sinir cümlesi vasıtasıyla yapmış ol-
duğu bir tezahürdür.

RÜYALARIMIZ

Şimdi yabancı bir kaynaktan aldığım
misali aktarayım. Bu misale benzer bir mi-
sal. Meşhur İtalyan araştırmacılarından Ernest
Bozano diye bir âlim vardır. Bu adam Paris
Metapsişik Araştırma Enstitüsü'ne Dr. Ge-
ley'den sonra müdür olmuş. 8-10 tane kitabı
mevcuttur. Bu kitapları gayet enteresandır.
Tavsiye ederim, ayrı ayrı aranıp bulunursa
çok istifadeli olur. İtalyan Ernest Bozano bir
müşahedesini kendi tetkikatının bir neticesi
olarak kitabına yazıyor. Ben de bunu Ruh
Kâinat kitabınının 569. sayfasına almıştım.
Şimdi aynen okuyorum:

Tahallüyatı Ruhiye Cemiyeti azasın-
dan, (bir İngiliz âlim tarafından) İngiliz gaze-

İstinat etmek: Dayanmak, Cümle: Bütün

telerinden birisine verilen bir makale bu. Bu zat yazdığı mektubunda o gazetenin, o vakayı yazması için şu makaleyi gönderiyor. Diyor ki: "Sizin Rûya Evi ünvanı altında neşretmiş olduğunuz mektubu okudum. Bu halihazırda, sağ olmayan zevceme ait rüyayı anlatmaktadır. Hikâyenin ana hatları doğrudur. Benim de burada hattızatında söyleyebileceğim birkaç söz lüzumsuz olmayacaktır. Bundan bir süre evvel zevcem birkaç defa rüyasında bir ev görüyordu ve bu evin içini bütün teferruatlarıyla rüyasında gördüğü gibi anlatıyor. Fakat evin nerede ve kime ait olduğunu ne o biliyordu, ne de biz biliyorduk."

Dikkat ederseniz, buradaki hadise size daha evvel bahsettiğim gibi Ali Bey'in hadisesine çok benzer.

"Bilahare 1883'de İskoçya dağlarında, sonbaharı geçirmek için bir ev kiralamıştım. Bu evin civarında, avcılık ve balıkçılık için sahalar vardı. Evi İskoçya'da bulunan oğlum, ben ve zevcem görmek için bulmuştuk. Mukaveleyi imzalamak ve ev sahibi olan Leydi ile görüşmek üzere, yalnız olarak oraya gittim. Leydi evin içinde oturuyordu. Bana kendi yatak odasını, eğer kabul edersem hazırlatacağını; fakat birkaç zamandan beri bu odaya, küçük yapıda bir kadının hayaletinin musallat olduğunu ve arasıra görüldüğünü söyledi. Bu işlere karşı inangaç bir adam olmadığımdan, (yani mutlaka bu işleri görmek için inanmak lâzım değildi) ev sahibine şaka yollu, bu ziyaretçi hanımın hayaletiyle teşerrüf etmekten çok memnun kalacağımı söyledim. Bilhassa o odada yatmaya karar verdim. Fakat hiçbir hayaletin ziyareti vaki olmadı. Bilahare zevcem gelince hayret içinde kaldı. Çünkü bu ev onun rüyada gördüğü evdi. Baştan aşağıya evi gezdi. Evin bütün tertibatı onun rüyasında gördüğü gibiydi. Fakat tekrar salona indiği zaman, şunları söyledi:

— 'Mamafih bu ev rüyada gördüğüm ev olmasa gerek' dedi.

'Çünkü rüyada gördüğüm evin şu kısmında bir sıra odalar vardı ki, burada onları göremiyorum.' Fakat hakikatte bu odalar da vardı. Yalnız arada bir dehliz olduğundan,

Vaki olmak: Gerçekleşmek

oraya salondan girilmeyip, başka bir yerden giriliyordu. Bu odalar kendine gösterildiği zaman, her odayı ayrı ayrı tanıdı."

Bedeni vasıtasıyla ve kendi imkânlarıyla, sinir cümlesi ve sinir cümlesinden söze gelen post-nevrozun dışında husule getirdiği elektromanyetik saha ve o sahadada birsürü hareketler. Bu da ayrı bir ilim, ayrı bir mevzu. Bunun üzerinde konuşmak lâzım. Bu da animik bir tezahürdür.

SWEDENBORG OLAYI

Bu Emanuel Kant tarafından ihtimamla tespit edilmiş ve Dr. Laponi tarafından da İponotizma ve Spiritizma adlı kitabıyla neşredilmiştir. Misal, meşhur İskandinavyalı Guvayam Swedenborg'a aittir. Bu hikâye âdetâ klâsikleşmiştir. Fakat ben bir kez daha huzurunuzda hatırlatmak istiyorum. Bu kişi 72 yaşındayken 10 Temmuz 1759'da İngiltere'den kendi memleketine dönüyor. Kendi memleketinden Götensburg Limanı'na çıktığı zaman, evvelâ Götensburg'a çıkıyor. Kendisi tanınmış biri. İskandinavya'da filozof, âlim biri. Alelâde biri değil. 25-30 kişi kendisini karşılıyor. O akşam bir müddet istirahat edilecek ve ondan sonra B. Dafta gidecekti. Saat altı sularında dışarıya çıkıyor. Şöyle bir dışarıya dolaştıktan sonra, sapsarı olmuş bir hâlde içeriye giriyor. "Ne oldu?" falan diye herkes telâş içinde.

"Stockholm'de tam bizim sokağın başında yangın çıktı." diyor.

Şimdiki gibi ekspresler, uçaklar yok tabii. Stockholm'den oraya gelmek için, posta bile iki günde geliyor. "Sokağın başında yangın çıktı ve evler tutuştu. Benim eve doğru geliyor." Herkes şaşkın dinlerken, adamın kabiliyetini, kudretini biliyorlar. Herkes bunu yabana atmıyor tabii. Ondan sonra tekrar sokağa çıkıyor. Şöyle bir dolaşiyor. Daha müteessir bir çehre ile geliyor.

— "Vah vah yangın ortaya kadar geldi. Dostum X'in evi tutuştu." diyor. ■

(Devamı Gelecek Sayıda)

GEÇMİŞİ YENİDEN YAŞADILAR

Selman GERÇEKSEVER

UNUTULMUŞ DEĞİL, HATIRLANMIYOR

N E Kadar Geçmiş?

"Unutmak" beşer insanının en belirgin özelliği olup, bu hâl bazılarında, hatta belirli yaşlardan sonra daha da belirgin hâledir. Bu noksanlığımız o kadar gerçek ve yaygın olarak kabul edilmiştir ki, unutkanlık ya da unutma nedeniyle doğabilecek aksaklıkları önlemek için doğal olarak, kendimize göre önlemler alırız. Özellikle de iş hayatında, işlerin aksamasında "unutmak" geçerli bir mazeret değildir. Bu nedenle hatırlama yöntemleri geliştirilmiştir. Unutmayı en aza indirmek için yazılı ve sözlü tavsiyeler ortaya konmuştur.

Buna rağmen, beşerî bir zaafımızdır, yine de unuturuz. "Akşam yediğimiz yemeği, kolayca hatırlamayız." Ama hatırlamıyoruz diye, inkâr edemeyiz. Çünkü, yukarıda da belirttiğimiz gibi, "unutmak" beşerî niteliklerimizden birisidir. Öğrendiklerimizin önemli bir bölümünü hızla unuturuz.

Şeyle ki öğrenme ânında hatırlama miktarı %100 iken, öğrendikten hemen 20 dakika sonra unutma %45, bir saat sonra %55'tir. Bir gün sonra da öğrendiklerimizin %25'ini hatırlayabiliriz. Söz konusu kaçınılmaz unutmayı önlemenin iki yolu vardır: Birincisi düzenli iyi bir kayıt, ikincisi düzenli aralıklarla tekrarlardır. Burada "iyi bir kayıt" derken, öğrenme sırasında bilgilerin hafızamıza iyi bir şekilde yerleşmesini engelleyecek gereksiz yan uyarıların bertaraf edilmesi kast edilmektedir. Bu şartlarda yapılan öğrenmenin kalıcı olması ve gerektiğinde hatırlanması için de sistemli olarak, düzenli aralıklarla tekrar edilmesidir.

Böyle bir şeyi belki çok özel durumlar dışında hemen hemen hiç yapmadığımızı göre, geçmişteki herhangi bir deneyimi ya da öğrenilen bir şeyi, ne kadar önemli olursa olsun, hatırlayamamak doğal olmaktadır. Bu gerçeği, bu beşerî zaafımızı kabul etmekten başka çaremiz yok. Ama "hatırlamıyoruz" diye, öğrendiğimiz ya da yaşadığımız şeyler (sıfırlanmış, yok olmuş anlamında) "unutulmuş" değildir. Çünkü başka bir gerçeğe göre de, "Hiçbir şey yok olmaz." En ufak titreşimlerin bile bir yerlere işlenmiş, sinmiş izleri, kayıtları vardır. Olanaklarımız ve yeteneklerimizle bu kayıtları canlandıramıyor, bu nedenle onları reddediyorsak, artık bu doğal beşerî zaaf olmaktan öte kendini bilmek, öz-kendinden habersiz olmak anlamına gelir.

Geçmiş bu şekilde reddetmeye çalışmak yerine, geçmişten yararlanmak daha akıllıca bir iş değil midir? Çünkü gerek tarih bilgimizden, gerekse psikiyatri çalışmalarından biliyoruz ki, toplumun ve ferдин bugünkü durumundaki (hiç değilse bazı durumlar) geçmişte yaşanan olaylarla ilgilidir. Bu nedenle, bu anı iyi değerlendirmek için geçmiş iyi bilmemizde yarar vardır. Yoksa, birçok şeyi "tesadüf"le açıklamak kaçınılmaz olacaktır, ama ne yazık ki "tesadüf" diye de bir şey bulunmamaktadır. Zaten o, açıklayamadıklarımızın, geçiştirmeye çalıştıklarımızın genel adı değil midir?

Çünkü içinde bulunduğumuz an, Sebep-Sonuç Yasası'na göre, geçmişin bir sonucudur; hiç değilse, bir bileşkesidir. Tüm inisiyatif ve ezoterik bilgiler ile, tekâmülcü ruhçuluk bilgisine göre biliyoruz

ki, "karma"nın bugünkü yaşamımıza etkisi söz konusudur. Bugünkü hayatımız, eski hayatlarımıza göre, kaçınılmaz bir sonuç olarak oluşmaktadır.

Toplumsal geçmişimizin günümüze etkilerini anlamak için sosyoloji ve tarih bireysel geçmişin bugüne etkisini anlamak için de deneysel psikoloji, psikiyatri ve Spiritüalizmin deneysel yanları imdadımıza yetişmektedir. Son belirtilen araştırma alanlarında elde

edilen bilgilere göre, şuurlaltı içeriğimizi bugünkü hareketlerimizi (biz bilsek de, bilmesek de, hatırlasak da, hatırlayamasak da) temelden etkilemektedir. Kişilerin şimdiki sorunları çoğu zaman tamamen unutulmuş (ama kuşkusuz yok olmamış) şuurlaltı etkilerinden kaynaklanmaktadır (1). Gerek psikiyatrik mülakatlarda, gerekse ipnotik regresyonda görülmüştür ki, ekseriya rahatsızlığa neden olan faktör, hastanın zihninde ve çok derinlerde gömülmüştür. Freud bunu çok iyi biliyordu. Sonradan şu ya da bu nedenlerden dolayı vazgeçtiyse de, başlangıçta hastalarına ipnoz ile yaklaşıyordu(1). Eski Yunan ve Roma'nın uyuma mabetlerinde papazlar da ipnotik yöntemi kullanmışlardır.

1955'de İngiliz Tıp Derneği ve 1958'de Amerikan Tıp Derneği ipnozu resmen onayladılar ve tıp okullarına onun ders programlarına almalarını önerdiler. Dolayısıyla, yukarıda da belirttiğimiz gibi, hatırlayamadığımız anıları, bilgileri, deneyimleri "yok" sayamayız. Bunun onaylanmış, otoritelerce tavsiye edilen yöntemi de ortadadır. Söz konusu deneyimler, anılar, bilgiler ilk gündeki tazeliğiyle bir yerlerde korunmaktadır. İşin kötüsü, bizi haberimiz olmadan etkilemektedirler. Örneğin, nedenini bilmediğimiz, ve klâsik tıbbın da (eğer ipnoz ve benzeri yöntemleri uygulamazsa) açıklayamadığı suçluluk, isteksizlik, hatta bir yaşam boyu kadar sürekli baş ağrılarının nedeni olan olayın, doğumla beraber başladığını

Nice nice geçmiş hayatlar yaşadık; onları unutmuş değiliz, sadece hatırlamıyoruz ve hatırlamamız gerekir.

görmek bazen şaşırtıcı olmaktadır(2). Bazı "ruhsal" olarak nitelendirilen sorunların, ana rahminde geçen sessiz aylarda doğduğunu görmek araştırmacıları sistematik bir şekilde kademeli olarak gerilere gitmeye (regresyon) zorlamıştır. Hatta görülmüştür ki, sorunlardan çoğunun kökü çok daha eskilere (önceki hayatlara) uzanmaktadır. Deneysel çalışmalar (past-life regresions) göstermiştir ki, geçmiş hayatlarımız, yeteneklerimize, rahatsızlıklarımıza, karakter özelliklerimize, kısacası bizim şimdiki kendimize ve yaşamımıza çeşitli derecelerde belli belirsiz etki yapmaktadır.

Tüm bunlardan anlamışmaktadır ki, unuttuğumuzu sandığımız, hatta inkâr ettiğimiz, çok eski deneyim ve anıları hatırlamak, hatta aynen yeniden yaşamak olasıdır. Bu gerçeğin, sonsuza doğru uzanan geçmiş hayatlar zinciri içinde kaybolup giden örneklerini ilerleyen paragraflarımızda göreceğiz. Örneğin, bu konuyla ilgili olarak deneysel (ipnotik regresyon) çalışmalarıyla tanınmış Dr. Fioré, "You Have Been Here Before" isimli eserinde şunları yazıyor:

"Birkaç ay sonra, özel hava yolu şirketinde personel müdürü olarak çalışmakta olan bir bayan hastamı iyileştirdim. Yıllardır sıkıntısını çektiği iki sorununu muhakkak çözmek istiyordu. Birinci sorunu, kendini denize atmayı denemek gibi, içinden gelen tehlikeli derecede güçlü bir dürtüyüdü. İkincisi ise, ilki ile tamamen çelişkili

olmak üzere, akıl almaz bir denizde kaybolma korkusuydu. İpnoz altındayken kendisini Sven adlı küçük bir Norveçli çocuk olarak, babasıyla beraber bir kayığın içinde buldu. Kayık kayalara bindirip parçalandığı için babası ona denize atılması için şiddetle ısrar ediyordu. Sonunda, babasının sözlerini dinlememiş ve boğulmuştu. Bu hastam, aynı seans sırasında, iki eski yaşamında daha bulundu; birinde balıkçı, diğerinde denizci olarak. Her ikisi de denizde kaybolmuş ve tabii ki sonunda boğulmuşlardı. İpnozdan çıktıktan sonra, denizle ilgili güçlü çekimin ve sorunlarının nereden kaynaklandığını artık anladığını söyledi. Tekrar hissettim ki, o fantazisi bol geçmiş hayatlarını yeniden yaşamakla işi epeyce kolaylaştırmıştı ve biliyordum ki, o da yeniden doğuşa inanıyordu. Fakat, altı hafta sonra onu Pasifik Okyanusu'ndaki bir gezi dönüşünde gördüğümde, coşku içinde bana iki sorunundan da artık tamamen kurtulduğunu ifade etti. Bütün gezi boyunca kendini rahat ve endişesiz hissetmişti."

Çağdaş olarak kabul edilen, ama insanın beyninin ötesinde de bir yapısının olduğunu görmemezlikten gelen materyalist psikiyatri, bu tutumuyla semptom ve sorunların beyin kabuğundan ötelelerde bulunan yanlarına gidemediği için asıl köklere yanışmamaktadır. Kökten halledilmeyen bir sorun da problem olma niteliğini yitirmeden insanların başına dert olmaya devam etmektedir. Halbuki söz konusu semptom ve sorunların (en azından klâsik psikiyatrik yöntemlerle tedavi edilemeyenlerin) kökenleri genellikle geçmiş yaşamlara kadar dayanmaktadır. Bunu Dr. Fioré'nin deneysel etüdülerinde gördüğümüz gibi Dr. H. Wambach'ın çalışmalarında ve her ikisinden de eski Edgar Cayce'nin etütlerinde ve deney-

sel Spiritizm'de de görüyoruz. Bu konuda Derneğimiz'de de gerçek çalışma ve celseler yapılmıştır.

YENİDEN YAŞAYARAK...:

Tüm bu deneyler göstermiştir ki, kökleri geçmiş yaşamlara uzanan semptom ve sorunların sayısı da öyle küçümsenecek kadar az değildir. Bu sorunlar oldukça geniş bir spektrumunu kapsamaktadır. Örneğin, aşırı şişmanlık sorunu olan hastaların hemen hemen tümü, söz konusu regresyon celselerinde, ya açlık nedeniyle, ya da yiyecek bulamamaları yüzünden geçmiş hayatlarında büyük sıkıntı çektiklerini, hatta bu yüzden öldüklerini ifade etmişler; o günlerin anılarını yeniden yaşayarak anlatmışlardır. Söz konusu celselerde ilkel insanlarla, kızıldirililere, Afrika'nın en ücra köşelerindeki insanlara, dünyanın her yanından değişik insanlara rastlanmıştır. Bu insanların eski hayatlarında geçirdikleri bu haletler bu hayatlarına (kendilerinin de nedenini açıklayamadıkları) aşırı açlık (dolayısıyla şişmanlık) şeklinde sonuç vermektedir. Dr. Fioré'nin hastalarından birinde ısrarla sıvı maddeleri biriktirme sorunu vardı. Sonradan anlaşıldı ki, birkaç yaşam önce vücudunun susuz kalmasından, aşırı açlıktan ve de çiçek hastalığı yüzünden ölmüştü.

"Belirli yiyecek maddelerini şiddetle yemek arzusu da geçmiş hayatlara kadar uzanır. Kendi doktorunun tavsiyeleriyle bana gelen bir hastamın tehlikeli bir derecede yüksek tansiyonu vardı. Kilosu da normalden elli kilo kadar fazlaydı. Bu bayan, istemeye istemeye torbalarca cipsleri ve diğer bazı tuzlu yiyecekleri sürekli olarak atıştırıyordu. Öyle ki, içten gelen bu zorlama, onun kilo verme ve hayatını tehdit eden yüksek kan basıncını düşürme konusundaki girişimlerine sekte vuruyordu. Bir ipnotik gerileme seansında, genç bir kızıldirili çocuk hüviyetindeki

SEZGİ ve RÜYA

SEZGİ mekanizmasını anlatabilmek için, sezgi kanallarının nelerden ibaret olduğunu ve bunların hangi sistemle çalıştığını bilmek gerekir.

Sezgi, ruh ve maddeden oluşmuş üçüncü bir antite olan, can hâlindeki insana, dışarıdan bir tesir hâlinde gelir. Yani sanıldığı gibi, bizim içimizden fıskıran bir şey değildir. Vicdan hakkında söylediklerimiz gibi, sezgi de bizim içimizde değil, üstümüzdür.

SEZGİ BİR BİLGİ AKIMIDIR

Sezgi, bize dışarıdan gelirken bazı kanallar izler. İşte biz bu kanallara göre bazı farklılıklar hissederiz. Tesir bir bilgi akışıdır; sezgi de bir tesir olduğuna göre her şeyden önce bir bilgi akışıdır. Bilgi akışını bir pınardan su taşması gibi ya da devasa bir ırmağın çizdiği yol gibi tasarlamamak gerekir. Bu konuyu bir örnekle açıklamaya çalışalım: Oksijen bize belli bir yerden mi akmaktadır? Hayır. Oksijen bütün dünya küresini kaplamıştır; belli bir yerden akmaz ve dünya yuvarlağı bu oksijen küresinin içerisinde-

dedir. İşte tesirler de, küremizi saran oksijen gibi, bizi sarıp sarmalamıştır. Tesir temelde bir bilgi akımıdır. Elektron akımı gibi, iyon akımı gibi bir akımdır; ama demet hâlinde midir, sıçrayarak mı, yoksa yuvarlanarak mı gider, bu belli değildir. Çünkü aynı şekilde, atmosferin bize kadar ulaşmasının mekanizmasını da

bilmiyoruz. İşte atmosfer tabakası gibi, tesirler de bizim etrafımızda daimî olarak vardır. Bu bir özelliktir ve biz daimî etki atmosferi içerisinde bulunuyoruz. Bu etkiler, fizikî plânda mevcut olan etkiler olabildiği gibi, fizik dışı plândaki etkiler de olabilir. Yani hepsi biraradadır. Bu sebeple, spatyom yani ahiret,

Bilgi taşıyan sezgi akımı bizi atmosfer gibi sarar. Çaba gösterdiğimiz takdirde onu alabiliriz.

Rüyalar, ruhsal boyuta açılan pencereler; başka bir bilgi kanalı...

füze ile varılacak bir yer değildir. Cennet ve cehennem olarak adlandırdığımız spatyom, atmosfer gibi etrafımızı sarmıştır. Yani spatyom adı verilen, bedenimizi terk ettikten sonra veya ruh beden münasebetini değişik şekillerde gevşettiğimizde anlayabileceğimiz bir mekân aynı zamanda burada da vardır.

SEZGİ KANALLARI

O hâlde sezgi (tesir veya bilgi) fizik plândan veya psişik (ruhsal) plândan olmak üzere iki ana kanaldan geçip gelir.

Sezgi, fizik plândan geldiği zaman, ayrımı gayet kolay yapabiliriz. Çünkü fizik plânla ilişkimizi kuran bir bedene (organik bir yapıya) sahibiz. Bize fizik plânda ekran vazifesini gören üç sistem vardır. Bunlar aslında aynı sistemin üç ayrı görünüşüdür:

- 1- Şuur dışı (üstün şuur)
- 2- Şuuraltı
- 3- Şuur

Bu üçlünün hepsi tek mekanizmadır, fakat üçlü bir sistem hâlinde çalışabilir. Örne-

ğin, aynı binanın üç ayrı katı veya üç ayrı katı gibidir. Fizik plândan bilgi akışı (tesirler) bize şuurumuzdan, şuurlaltımızdan ve üstün şuurumuzdan yansır. Bunlar fizikî sezgilerdir ve bize bilgi aktarır. Bu bilgiler özellikle ihtiyacını hissettiğimiz ve geçirmemiz gereken ruh hâllerinin yorumları ile ilgili sezgilerdir. İşte bizim üzerinde önemle durmak istediğimiz sezgi tipi budur. Bir de telepatik algılarda sezgi meselesi vardır, o önemli bir olay değildir; çok basittir. Telepatik sezgi ya da algı eğitime bağlıdır. İnsan kendini eğitirse mükemmel alış verişi yapabilir. Henri Bergson da, şuur dışı dediğimiz, üstün şuur veya üst benlikle alâkalı sezgi üzerinde çok durmuştur.

PSİŞİK KANALDAN GELEN SEZGİLER

Psişik kanallardan gelen sezgi ise fizik plânın dışındaki varlıklara veya sistemlere ait sezgilerdir. Bizler dünyada fizik plânın imkânları dahilinde konuşarak, nasıl karşılıklı bir ileti-

şim, bir tesir alış verişi sağlıyorsak, psişik plânda da bu alış verişi, o plânın kendi diline göre olur. Psişik plândaki aktarmalar, oranın imkânlarına göre birtakım kanalları ve aktarma organlarını kullanarak olacaktır. Biz bu tesirleri psişik plândan, esirî bedenimizin trasformasyon yeteneği ile elde ederiz. Yani psişik plândan gelen tesirler, bizim fizik varlığımıza doğrudan doğruya intikal etmez. Arada, fizik plânla psişik plânı bağdaştıran bir medyatör, bir tampon bölge vardır. O tampon bölgeye biz esirî beden diyoruz. Esirî beden, çok ince, fizikî âlemlerle çok az ilişkili, psişik âlemlerle daha çok ilişkili maddesel bir topluluktur. Esirî bedenimizi fizik bedenimizle beraber kullanırız. Yani gerçek özümüz olan ruh varlığımız, bedeni kontrol altında tutarken, yüksek tesirlerini bu süzgeçlerden geçirmek suretiyle bedene yansır ve bedeni kontrol altında tutar. O hâlde ruh, kendi etkilerini nasıl fizik bedene aktarabiliyorsa, bir başka varlık ya da varlıklar da kendi tesirlerini bizim bedenimize,

şuuraltımıza, üst şuurumuza, hatta şuurumuza kadar yansıtabilirler. Yani sezgisel bir bilgi ile bize çeşitli yönden yardım edebilirler.

TEBLİĞ VE SEZGİ ARASINDAKİ FARK

O hâlde bir şeyi daha izah etmemiz gereklidir. Doğrudan ve açık seçik bilgi ile sezgi arasında ne fark vardır? Doğrudan ve açık seçik bilgiler, tebliğlerdir. Çünkü tebliğlerde, ruhsal varlıklar belli bir şart ararlar ve o şart içerisinde açık ve seçik bilgiler naklederler. Artık bu bilgilerde herhangi bir yorum, herhangi bir karışma veya herhangi bir başka vasıtaya gerek duyulmaz, çünkü bilgi medyom kanalıyla doğrudan, apaçık verilmiştir.

Sezgi ile açık bilgi arasındaki fark bir yorum farkıdır. Sezgi bireysel bir bilgi alıştır ve sezgide sağlam, kuvvetli bir yorum yapabilme, anlama imkânı daha azdır. **O hâlde sezgi, insanda çabayı arttırıcı bir özellik taşır.** Fizikî tatbikatın önüne geçmez. Bir şeyi sezersiniz, ışığı görürsünüz ama ışığın nasıl bir şey olduğunu, ne güçte olduğunu ve hangi yönde olduğunu bilemezsiniz ama bir ışık vardır, o ışığı seziyorsunuzdur. Zaman zaman şuurunuza onun aydınlığı gelir. Siz yolunuzu şaşırduğınız anda bir aydınlanma ile sizi kendine çeker fakat sürekli olarak onu aramak, bulmak zorundasınız; yani insanda, devamlı biçimde çaba faktörünü kamçılaman bir özelliği

vardır. Ama açık bilgide yani tebliğlerde doğrudan doğruya fikir, cümle, bilgi verilir. İşte burada liyakat faktörü meydana çıkar, yani lâyık olan için sezgi yollarıyla bilgi edinmek yerine doğrudan doğruya açık ve seçik yollarla bilgi edinmek bir tekâmül meselesidir.

RÜYALARDA VERİLEN BİLGİ BELİRSİZDİR

Ayrıca sezgiye bağlı olmak üzere şuuraltından, üst şuurdan gelen tesirler başka isimlerle de anılabilir ki bunlardan bir tanesi de rüyadır. Rüyalar, sezgi hakkında anlattığımız tesirin yani bilgi akışının, klişeler veya imajlar hâline gelmiş şekillerinden ibarettir.

Rüyalarda verilen bilgi belirsizdir. Yani sezgide, belirsiz olan, açık ve seçik olmayan ve aynı zamanda da olağandışı olan bir mekanizma, rüyalarda daha belirgindir. Çünkü aslında, bütün sezgiler ve sezgi yolu ile gelen bilgiler alışılmışın dışındadır. Yani zihnin akıl yürütmesi yoluyla bazı mantıksal sonuçlara gitmesi sezgi değildir. Örneğin, bir kişinin ekonomik görüşü gayet iyi olabilir ve der ki, "lki ay sonra şu iş şöyle olacaktır, şu malın fiyatı artacaktır, derhal stoğa gidin". Ve hakikaten de o malın fiyatı artar. Şimdi bu sezgi değildir. Bu kişi sadece mekanik bir sistemi yani ekonomi psikolojisini ve organizasyonunu iyi bilen keskin görüşlü ve zeki bir kimsedir.

Sezgi ise akıl yürütme ile değil, yukarıda da anlattığımız gibi tamamen alışılmışın dışında bir kanaldan gelir.

Rüyalar, şuuraltından yansıyan sezgilerin, vizyon, rüyet, imajlar ve bazı sahneler tarzındaki sembolik ifadeleridir. Rüyalar çoğu kez, insanın kendi psişik yapısından kaynaklanır. Freud'un ve Jung'un rüyalar hakkında haklı oldukları bölümler vardır. Rüyaların büyük bir kısmını o kişinin kendi şuuraltından kaynaklanırsa da öyle rüyalar vardır ki, onlar, ruhsal varlıkların yardımlarıyla, uyarmaları ve bilgi aktarımlarıyla ilişkili olmak üzere belli frekanstaki bazı yayınların bizim tarafımızdan yakalanmasından ibarettir. Bazı rüyalar, Yukarı'nın bir tür yayını şeklindedir. Ve biz bu yayını kısmen veya tamamen yakalayabiliriz. Bu bize ve o günkü durumumuza bağlı bir husustur. Bir de kehanet rüyaları adını verdiğimiz rüya tipleri vardır ki, kehanet rüyalarında o varlığın şuuraltı ihtiyacı devreye hiç girmez. Yani o kişinin şahsiyetiyle, şahsî bilgisi ve endişesiyle alâkalı olmayan fakat görmek zorunda olduğu rüya tipleridir. Çünkü o varlık, yetenek bakımından bu tip bir bilgiyi aktarabilecek güçte olduğu için vazifelenmiştir ve kehanet rüyasını görür. Kehanet rüyaları genellikle hiç unutulmaz ve hemen bir sebep yaratılarak kaydetme imkânı ortaya çıkarılır. ■

(Ergün ARIKDAL)

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

- 5 NISAN Ruhsal Söyleşiler Ergün ARIKDAL
12 NISAN "Tanrıya İnanmıyorum" Demek Mümkün müdür? Erol KONYALIOĞLU
19 NISAN 3. Binde İnsan Varlığının Şuur Hâli Nasıl Olacak? Selman GERÇEKSEVER
ve Aznif ATASEV
26 NISAN Eprövlere Amacı Ergun CANDAN-Eren AKALIN

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıf Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

15 NISAN Fiziksel ve Ruhsal Âlem Arasındaki Etkileşim Asım UYSAL-Hülya UZUNER

Yer: Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95
Saat: 14.00-16.00

İZMİR (İRAD İşbirliğiyle)

- 9 NISAN Çağımızın İnsanı Neden Mutsuz? Nurettin ERSOY

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR

Saat: 14.30-16.30

ADANA (ADRAD İşbirliğiyle)

- 16 NISAN Bedenli Yaşamın Amacı Ergun CANDAN

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel:(0322) 454 60 29

Saat: 14.30-16.30

ANKARA (ARAD İşbirliğiyle)

- 16 NISAN PARAPSIKOLOJİ-1: Ruhsal Güçler Geliştirilebilir mi? (MTİA Üyesi) Fulya DEMİREL

- 23 NISAN PARAPSIKOLOJİ-2: Parapsikolojinin
Hayat İçinde Yeri ve Önemi (MTİA Üyesi) Erol KONYALIOĞLU

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

- 12 NISAN Bilgi Çağının İnsanı Atilla UYSAL
26 NISAN Bilimin Sınırlarında Parapsikoloji Selim KARABIYIK

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

- 2 NISAN Bireysellik ve Bütünsellik (İRAD Üyesi) Engin EMİR

● SEMİNERLER (Saat:14.00-16.00)

- 16 NISAN PARAPSIKOLOJİ-1: Ruhsal Güçler Geliştirilebilir mi? (MTİA Üyesi) Fulya DEMİREL

- 23 NISAN PARAPSIKOLOJİ-2: Parapsikolojinin
Hayat İçinde Yeri ve Önemi (MTİA Üyesi) Erol KONYALIOĞLU

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

ADANA (ADRAD İşbirliğiyle)

- 9 NISAN İnsan Nasıl Gelişir? Emre ÜLKER-Saadet Y. İŞIKTAŞ

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel:(0322) 454 60 29

Saat:14.30-16.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KENDİNİ RUHÇULUĞA ADAYAN ADAM

Gordon HIGGINSON:

Çev: Oya ARIKDAL

74 YAŞINDAKİ Gordon Higginson, -ruhçular arasında Bay Medyomluk diye bilinir - 60 yıldır birlikte çalıştıkları ruh arkadaşlarının yanına katıldı. Uzun süre Ulusal Ruhçular Birliğinde yapmış olduğu başkanlık ve başarılı medyomluğundan dolayı, Kuzey Staffordshire'lı medyom çok özlenmektedir. Sadece 3 yaşındayken, iyi bir medyom olan annesi Fanny tarafından yönetilen celselerde yer alırdı. 12 yaşındayken kiliselerde görülen en genç medyomdu ve ona "Küçük Medyom" diyorlardı.

Sonraları inançlarını korumak için savaşırken - ki bu inançlar ruhçular tarafından pek toleransla karşılanmıyordu - diğer medyom arkadaşları gibi o da önyargı, suistimal ve düşmanlıklarla yüz yüze gelmeyi öğrendi. Medyom daha sonra, "O günler yolumuzda ilerlemek için, her adımımızda savaştığımız günlerdi." diyordu.

II.Dünya Savaşı'nda İtalya'da askerlik yapan Gordon'un medyomluğu, onu savaş meydanında bile bırakmıyordu. Olağanüstü fizik yeteneklerinden dolayı Gordon kırk arkadaşını işgal altındaki topraklardan çıkartabilmişti.

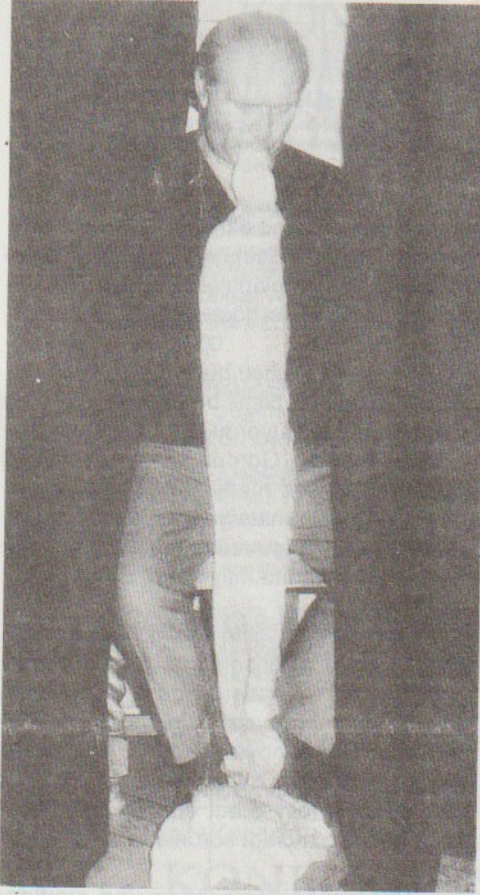
Düşmanlıklar bitince, Gordon İngiltere'de kilise ve salonlarda medyomluğunu kanıtlıyordu. Gordon; medyomluğun dünyaya hayatın en değerli anlamını sağladığını, ölümün son olmadığını, aksine hayatın devamını sağlayan bir kapı olduğunu, dünyada deneyimlediğimiz en iyi mevcudiyet olduğunu insanlara aktarıyordu. O sıralarda sayısız birçok kişi Gordon'un med-

yomluğuna da şahit oluyordu. Kitlelere ruhçuluğu açıklamak için önce anlayışlı ve yetenekli kişilerle toplantılar düzenliyor ve birçok küçük kilisede gösterilerde bulunuyordu.

Ne zaman ruhçu bir bilgiye ihtiyaç duyulsa, ilhamlı ve bilgili bir konuşmacı- olan Gordon orada oluyordu. Stansted'deki seanslar sırasında, Gordon fizik medyomluğu ve doğrudan ses medyomluğuna örnekler göstermiştir. Bir materyalizasyon seansı sırasında, "Bu başınızdaki geçtikten sonra başka hiçbir kanıtı ihtiyacınız kalmaz." demişti.

Ruhçuluk Birliğine başkanlık teklif edildiğinde Gordon, önceleri görevi almak için gönülsüzdü. O sıralarda başarılı bir firma yöneticisiydi ve o yaptığı işi bırakmak istemiyordu. Hayat boyu kendisini adayacağı yolu için Gordon ruh dostlarının sözlerini dinledi ve görevi kabul etti. Başladığı zaman Birlik bazı ciddi sorunlarla karşı karşıyaydı.

Gordon öncelikle ödemeleri sınıflandırmak yoluna gitti. Birlik neredeyse iflas ediyordu. Bunun sonucunda Stansted Hall, Stansted, Essex'deki ödemelerle ilgilendi. Cesaret, kararlılık ve iş bölümüyle Gordon bu durumu düzeltmeyi başardı. Ünlü medyomlar ve şifacıardan yardım istenerek ülke çapında bir kampanya başlatıldı. Sorumluluk çok büyüktü. "Yolumuza zamanını veren, yolumuz için çalışan ve en önemlisi bağlılık gösteren birçok arkadaşımız oldu.", diyordu Gordon bir mektubunda. Birliğe yeni bir görünüm verildi, düzgün bir komite, düşüşü engelledi ve Birliği bugünkü hâline getirdi. Gordon, Arthur Findlay Kolejinin müdürü olarak konferanslar, seminerler düzenledi, eğitim kursları verdi ve için

Gordon Higginson'un Essex'de kendi yönettiği bir materyalizasyon seansı sırasında...

büyük bir kısmını kendisi yaptı. Kolej bugün, ziyaretçi öğrencilerin Ruhsal Felsefe öğrendikleri, durugörü uygulaması derslerine katıldıkları, aynı zamanda medyomluğun ilkeleri hakkında bilgi veren bir okul olarak biliniyor. Gordon genç medyomlara severek bilgi veriyordu.

O, ruhçuluğun hayatın kaynağı olduğunu söylüyor ve "Aydınlanmamız için gereken bilgileri bize verir. Öyleyse, geçmişteki ve şimdiki medyomlarımıza, medyomluk meşalesini taşıdıkları ve taşıyacakları için

saygı duymamız gerekiyor." demiştir. Ayrıca aktif medyomların diğer görevlerinin de, ruhsal güçlerinin ve bağlarının meydana çıkmasına ve bu güçlerin geliştirilmesine katkıda bulduklarını söylüyordu. Gordon, "Medyomluk tanrının verebileceği en büyük hediyedir." dediği medyomluğun standartlarını geliştirmek için mücadeleler veriyordu o sıralar.

"Medyomluk fizikötesiyle ilgilidir. Onunla ruhların birliğine ulaşılır. Dünyamıza yardım etmek için gelen yüce ruhlarla bağlantı hâlindeyiz. Dünyayı ruhun kudretiyle çevrelemeliyiz.", diyordu Gordon.

Gordon'un Longton'daki kilisede, medyomlarına kanıtlarını doğru bir yolla nasıl verebileceklerini, seslerini koridorun arka tarafına nasıl ulaştırabileceklerini öğretiyordu. "Eğer böyle bir nasihat vermezseniz" diyordu, "birinin kalkıp bu işi düzgünce yapmasını nasıl bekleyebilirsiniz?" diye soruyordu.

Gordon'un hayatını adadığı bu yoldaki amacı, ruhu, ruhçuluktaki gerçek yerine yerleştirmektir. "Modern ruhçuluğun ateşi ruh tarafından yakılmıştır." diyor ve işiğin dünyanın her yerindeki kalplerde ve canlılarda yolunu bulduğunu ekliyordu. "Ruh gücüyle, madde gücünün yerini değiştirmeye izin vermeyin. Tüm insanlığa maddecilik yüzünden unuttukları ruhsal değerleri geri getirebiliriz." diyordu. Bu arada bazı zıtlıklar ve suçlamalar Gordon'u yıkmaya çalıştıysa da, uzun yıllar yoluna gönül vermiş olan Gordon, yoluna büyük adımlarla devam etti.

"Tüm birinci sınıf medyomların üstüne gidilmiş. Ben buna karşı koyabiliyorum. Aynı zamanda yolumda da ilerleyebiliyorum." diyordu Gordon. Birçok medyomdan daha fazla üstüne gidildiği hâlde, çok sayıda ispatta bulunmuştu.

Sonraki yıllarda bozulan sağlığı onu ruh dünyasına hizmet etmekten alıkoyamadı. Bastırılmayan isteği ve inancı başka bir tarafta zorlukların üstesinden gelmesi için cesaret verdi. Gordon hayatını ruh arkadaşlarının büyük yardımlarıyla ruhsal

Devamı S. 46'da

Spiritüel, Okült ve Kozmik

TEKÂMÜL KANUNLARI

Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

SEBEP-SONUÇ KANUNU

(Geçen Sayıdan Devam)

Kâinat Düzeninde Tesadüf Yoktur

SEBEP-SONUÇ Kanunu, kâinatın (diğer kanunlarla iç içe işleyen) temel kanunlarından biridir. Bu kanuna göre, her olayın bir sebebi vardır ve her sebep bir sonuç doğurur. Zaman ve mekân şartlarına bağlı olarak sebepsiz sonuç, sonuçsuz sebep olamaz. Bununla beraber Sebep-Sonuç Kanunu taviz vermeyen, kaskatı bir kanun sanılmamalıdır. Kâinat, göze göz, dişe diş misali katı ve mekanik tarzda çalışan bir sistem değildir. Esneklik Kanunu gereği, Sebep-Sonuç Kanununun işleyişinde pek çok incelikler vardır. Bu konuyu daha sonra ele alacağız. Ancak şunu ifade edelim ki, yapılan herhangi bir hareket, bu kanunun şartları dahilinde hem bir sebebe bağlı olarak vuku bulmuş bir sonuçtur, hem de bir sonuç doğuracak olan bir sebeptir. Yani her hareket aynı anda hem sebep, hem de sonuç olmaktadır. Tek bir sebep tek bir sonuç doğurabileceği gibi, pek çok sonuçlar da doğurabilir. Bazen de pek çok sebep tek bir sonuç meydana getirebilir. Ortamın zaman, mekân ve vibrasyonel niteliklerine bağlı farklılıklar göstermek üzere, Sebep-Sonuç Kanunu mikrokozmostan makrokozmosa, tüm kâinatı içten ve dıştan sarar. Varlıkların sonsuzluğa uzanan tekâmül süreçleri boyunca yaptıkları her türlü faaliyet, bu kanuna tâbidir.

Yağmur yağmışsa, bunun bir sebebi, yağmuru oluşturan şartlar vardır. Duvara fırlatılan bir top geri sıçrar. Atılan bir taş camı kırar. Dalından kopan bir elma yere düşer. Elimizi ateşe sokarsak yanar, sokmazsak yanmaz. Kısaca, gözlemlediğimiz ya da gözlemleyemediğimiz her hareketin, başımıza gelen her olayın mutlaka bir ya da birkaç sebebi vardır.

Kâinat düzeninde sebepsiz hiçbir olay olamayacağı gibi, sonuçsuz hiçbir olay da olamaz. Bir olayın sebebi bilinmediği, anlaşılmadığı zaman, "Bu olay tesadüfen oldu." denir. Oysa her olayın mutlaka bir sebebi vardır. O hâlde "tesadüf", kullanılmaması gereken bir kelime olup bilgisizliği ifade etmektedir. "Ben bu olayı meydana getiren sebebi bilmiyorum." demektir.

Bundan anlaşılıyor ki, hiçbir olay başımıza "tesadüfen" gelmemektedir. Her olay anlamlıdır, çünkü bilelim ya da bilmeyelim, belli sebeplerin bileşkesi olan bir neticedir ve dahası, şuurlu bir denetim altındadır.

İnsanın Sebep-Sonuç Kanununun işleyişi hakkındaki idrakini giderek artırması, tekâmülünün hızlanması bakımından büyük önem taşımaktadır. Neden? Çünkü böylece insan, kapasitesi oranında geleceğini yönlendirebilecektir. Peki, acaba Se-

be-p-Sonuç Kanununu tam olarak anlamamız mümkün müdür? Kuşkusuz bu işleyişi tam olarak anlamamız ve anlatmamız mümkün değildir. Ama gene de konuya kapasitemiz oranında, elimizdeki bilgilere dayanarak belli aydınlıklar getirebiliriz.

Hakikî Sebeup Tek'tir

Aslında tek bir Sebeup vardır. Bu Sebeup, yaradılış eylemidir. Bunun dışında her şey sonuçtur. Tek bir sebeup ve sonsuz sonuçlar... Yaradılış Bir'dir, ama o tüm mevcudatı, yani tüm sonuçları içerir.

Zaman ve mekâna bağılı olarak tezahür eden, çeşitli seviyelerde bireyselleşen varlıklar, Tek olan sebebin sonuçlarını, sebeup-sonuç zincirleri şeklinde çokluk olarak idrak ederler. Bu ise her varlığın bu Tek olan Sebebi, bu Tek olan Bilgiyi bünyesinde barındırdığı anlamını taşır ki, varlığın ilâhiliği bundan ileri gelmektedir. Başka bir ifadeyle Varlığın Birliği İlkesi böyle bir sonuç vermektedir.

Kâinatın Dengesi Sebeup-Sonuç Kanunuyla Sağlanır

Gerek fizik, gerek hiperfizik, gerekse psişik olsun, her düzeye ait denge, bu kanunla korunur. Sebeup-Sonuç Kanununun kör bir şekilde işleyen mekanik bir kanun olmadığını belirtmiştik. Sebeplerin meydana getirdiği sonuçlar Bütün'den, kâinatın tümünden bağımsız değildir. Aksi takdirde birbirine aykırı sebeup ve sonuçlar birbirlerini yok eder, kâinatı kaosa sokar ve belki de yok ederdi. Oysa Birlik ilkesinin tezahürü olan kâinatta, İradelerin Çelişmezliği İlkesine göre, Sebeup-Sonuç zincirleri birbirlerini yok etmemekte, tam tersine kâinat dengesini korumakta ve pekiştirmektedir. Herhangi bir sebebin yol açabileceği menfi bir sonuç, Bütün'ün hayırına olmak üzere başka sebeup ya da sonuç olayla dengelenmektedir. O hâlde kâinatta her sebeup ve sonuç ergeç pozitif bir neticeyle, bir hayırla sonuçlanmaktadır. Biz mutlak bir şekilde pozitifte doğru giden bir kâinatta yaşıyoruz.

Bu temel ilkeden önemli etik sonuçlar çıkarabiliriz: Başımıza gelen hiçbir olay tesadüfe bağılı değildir; olaylar bizler için bilgi yükü etkilidir. Şuurlu bir kontrol altındadırlar. Yaşadığımız eprövlere ne kadar ağır olursa olsunlar, bizde (çabamıza ve anlayışımıza bağılı olarak) pozitif açılımlar meydana getirecektir. O hâlde en ufak bir zorlukta çökmek, moral bozukluğu ve umutsuzluk içine düşmek anlamsız ve yararsızdır. Bu durumda en uygun tutum, yaşadığımız haleti şikayet etmeden hissetmek ve vermek istediği mesajı anlamaya çalışmak olsa gerektir. Vuku bulan her olayın, parçası olduğumuz tüm kâinatın hayırına olduğunu hissetmek, varlığı diri tutacak, ona güç verecektir. Her sebeup ve her sonuç, kozmik bir fidbek (geri besleme) sistemiyle kâinatın her an kendi kendisini reorganize etmesini sağlamaktadır. Demek ki yersiz, anlamsız ve rastlantıya bağılı hiçbir sebeup ve sonuç mevcut değildir. Kâinat çeşitli seviyelerde kendi kendini organize eden sistemlerden oluşan sibernetik bir Bütünlüktür.

Görülüyor ki, hiçbir sebeup ve sonuç kâinatın dengesini bozamamakta, tam tersine her sebeup ve sonuç kâinatın her an kendisini yeniden organize etmesine, yenilenmesine ve gelişmesine hizmet etmektedir.

Sebeup-Sonuç Kanunu Küresel (Global, Bütünsel) Bir Şekilde İşler

Sadece tabiatı gözlemekle sınırlı kâinattında, Sebeup-Sonuç Kanununun, kâinatın her tarafında ve her varlık seviyesinde, kurulmuş bir saat gibi mekanik ve lineer bir tarzda işlediği zannedilebilir. Hava ya atılan taş, yükselip yere düşer. Ateş yakar. Su boğar. İlk baharı yaz, yazı sonbahar, sonbaharı kış izler. Güneş doğar ve batar. Yere düşen bardak kırılır. Yani sebeup ve sonucun bir ipe dizili boncukları gibi ardarda dizili olduğu görülür. A'dan sonra B, B'den sonra C'nin gelmesi gibi; 1'den sonra 2'nin, 2'den sonra 3'ün gelmesi gibi bir ardışıklık, şaşmaz bir otomatiklik söz konusudur.

Fakat Sebep-Sonuç Kanununun fizik plândaki lineer işleyişini genelleştirmek lâzımdır. Daha sonra göreceğiz ki, bu lineer görünüm de global ya da kaotik işleyen Sebep-Sonuç Kanununun kapsamı altındadır.

Çağımızın bilimi tarafından henüz bilinmeyen, ama Yeni Çağ'ın bir kısım bilim adamlarınca fark edilmeye başlanan bir hakikat vardır: **Kâinat, temel olarak her parçanın diğer bir parçayla bağlantıda olduğu tek bir bütündür.** Her şey birbirine öylesine bağlıdır ki, bütündeki bir değişim hepsini derece derece etkilemektedir. Varlığın Birliği İlkesinden kaynaklanan bu durum, bize, Sebep-Sonuç Kanununun lineer işlemediğini göstermektedir.

Bir sinek kanadının hareketi tüm kâinatı titreştiriyorsa, yani en ufak bir etkiyi tüm kâinat, tüm mevcudat hissedip hep bir ağızdan tepki veriyorsa, burada zincir baklaları gibi ardarda dizilen, **Bütün'den bağımsız bir Sebep-Sonuç akışı düşünülemez.** Kurulmuş bir saat gibi, mekanik bir tarzda işleyen bir sebeplilik söz konusu değildir. Her şey ve herkes birbirine karşılıklı olarak bağlı olduğundan, lineer değil, küresel (global, bütünsel, alansal) olan Sebep-Sonuç Kanunu, Bütün'ün her an tezahürüne, kendi kendini organize etmesine, yeni dengeler kurmasına ve gelişmesine hizmet edip durmaktadır.

Sebep-Sonuç Kanununun kaotik (bütünsel, küresel) işleyişi, onun düzensiz, rastgele ve keyfî işlemesi anlamına gelmez. Tam tersine, bu kanunun kaotik işleyişi, onun, aynı anda tüm kâinatı kucaklamasını, Bütün'ün en mükemmel uyum ve denge içinde bulunmasını temin eder.

Sebep-Sonuç Kanunu Zaman-Mekân Şartlarına Göre Farklı Sonuçlar Verir

Zaman ve mekânı mutlak ve değişmez olarak kabul eden bir kişi, yukarıdaki başlığı yadırgayabilir. Ancak ne var ki, **zaman**, aslında bizim bildiğimiz kronolojik bir akış değildir; hakkında çok az şey bildiğimiz ve bildiğimizden de daha az anladığı-

mız **bir enerjidir.** Onun farklı yoğunluk ve hızları vardır. Zaman enerjisi kâinata homojen olarak dağılmamıştır. Zaman enerjisini kontrol edebilen insanlar vardır. Onlar biyolojik süreçleri hızlandırabilirler, örneğin bir tomurcuğu birkaç dakikada açılmış gül hâline getirebilirler, kabuğu kırılmış, akı sarısı karışmış yumurtalardan (üstelik döllenmemiş) 10-15 dakika içerisinde civciv oluşturabilirler. Zaman mutlak değil, rölatifdir. Sözümlü ettiğimiz enerji ise, fizikte bildiğimiz enerji değildir.

Dahası, kâinata sadece bizim yeryüzünde bildiğimiz madde değil, çeşitli titreşim hızlarına sahip sonsuz maddî mekânlar ve o mekânlara uyum sağlamış varlıklar vardır.

Işte, yukarıdaki bilgiler ışığında diyorum ki, Sebep-Sonuç Kanunu, farklı zaman ve mekân şartlarına bağlı olarak, farklı uygulamalar göstermektedir. Şunu da ifade edelim ki, bu farklı vibrasyonel karaktere sahip mekânlar ya da boyutlar birbirinden bağımsız, soyutlanmış ve etkileşimsiz durumda değildir. Bunların hepsi süptillik derecelerine göre hiyerarşik bir yapı hâlinde, bir bütün teşkil ederler. Burada her seviye kendi altındaki yönetir ve kontrol eder ve de kendi üstündeki seviye tarafından yönetilir ve kontrol edilir. Yani her iki seviye arasında girişim yapan tampon bölgeler, ara plânlar, ortak alanlar vardır. Bu mekanizmadaki her seviyede, her organizasyonda ne oluyorsa, açıktır ki Bütün tarafından bilinir. Sebep-Sonuç Kanununun küresel işleyişini açıklarken parçadan gelen herhangi bir etkiye, Bütün tepki verir demiştik. Şimdi, bu tepkiyi biraz açmak gerekmektedir.

Diyebilirsiniz ki, teker teker her etki, Bütün'ün özel tepkisine mi muhatap oluyor? Ya da bir etki Bütün'ü yıkabilecek nitelikte olabilir mi? Hayır. Bütün'ün tepkisi, parçalardan gelen etkilerin toplamına ya da bileşkesine verilen cevaptır, global bir sonuçtur. Başka bir ifadeyle Bütün, parçalardan gelen her etkiyi anında bilir ve gereken tepkiyi, cevabı verir, gerekmiyorsa vermez. Hiçbir etki, cevapsız (tepkisiz) kalmaz. Bundan dolayı Etki-Tepki Kanunu da diye-

bileceğimiz Sebep-Sonuç Kanunu en hassas dengeleme, en Yüce Adalet ya da Tanrısal Eşitleme fonksiyonunu görmektedir.

Evet, Sebep-Sonuç Kanunu yoğun maddî sistemlerde, fizik plânlarda lineer bir tarzda işler. Basit, sınırlı ve dar kapsamlıdır. Otomatik çalışır. Hiç şaşmadan, mekanik bir işleyiş sürer gider. Daha önce sözünü ettiğimiz yeryüzünün Tabiat Kanunları, lineer Sebep-Sonuç Kanunuyla iç içe çalışır. Fizik plânda, tren vagonları gibi ardarda dizilen Sebep-Sonuç Kanunu her insana eşit muamelede bulunur. Yani ateş âlimi de yakar, zalimi de. Su bir fakiri de boğar, bir zengini de. İnsana düşen, Tabiat Kanunlarına karşı en uygun, en akıllıca tavrı almak, onlarla dost olmak, lineer sebep-sonuç işleyişine uyum gösterme!tir.

Sebep-Sonuç Kanununun maddî sistemlerde lineer tarzda çalıştığını söylemiştik. Bu ortamlarda her sebep, hemen ardından kesin bir sonuç oluşturur. Aynı sebep, aynı şartlar altında daima aynı sonucu verir.

Oysa zaman-mekân şartları değişik başka bir ortamda, örneğin spatyomda (öteâlemde, ahirette) Sebep-Sonuç Kanunu farklı uygulamalar gösterir. Evet, bu Kanun orada da geçerlidir ama tezahürleri farklıdır. Bu, Çekim Kanununun Dünya'da, Ay'da ya da Jüpiter'de farklı sonuçlar göstermesine benzer. Orada sebep olmadan, sonuç oluşabilir. Sebep-Sonuç zinciri insan mantığına aykırı gelebilir.

Tekâmül ve Sebep-Sonuç Kanunu

Varlık tekâmül ettikçe aşama aşama Sebep-Sonuç Kanununun dar kapsamından geniş kapsamına geçer. Bu ne anlama gelmektedir? Tekâmül seviyesi bakımından oldukça mütevazı bir seviyede olan varlığın davranışlarını ele alalım. O insanın davranışlarını yönlendiren pek çok sebep vardır ve o sebepler ya dışardan ya da içgüdüler tarzında kişinin içinden kaynaklanır. Ancak temel özellik, varlığın hareketini sağlayan sebeplerin çok sayıda ve otomatik (mekanik, kendiliğinden) olmasıdır. Yani o kişi, şuuruna varmadığı pek çok sebebin

sürükleyerek nereye götüreceği belli olmayan kuru bir yaprak gibidir. Onun yaşamını içinde bulunduğu ortamın koşullandırmaları yönetir. Benimsediği bir dinin şartları onun hayatını en hurda ayrıntısına kadar tanzim eden sayısız sebepleri oluşturur.

Ancak varlık tekâmül ettikçe, küreselleyen bir Sebep-Sonuç Kanununa uyum sağlar. Onun hareketine yön veren sebepler sayısal olarak azalmış ve ayrıntıdan kurtulmuştur. Bu sebepler büyük ölçüde dış kaynaklı, otomatik ve güdüsel olmaktan çıkmış, vicdanî bir kanala bağlanmıştır. Yani sebepler nefsanî ve bireysel niteliklerden sıyrılmış, şuurlu ve içsel bir mahiyet kazanmıştır. İleri tekâmül safhalarında varlık Sebep-Sonuç Kanununu hem kendi, hem de diğer varlıkların gelişimi yönünde kullanmaya başlar. Esasen tüm varlıkların tekâmül süreçleri böylesi ilâhî bir görevi üstlenme hedefine doğru ilerlemektedir. İslamın kutsal kitabı Kuran'da sözü edilen Hızır, Sebep-Sonuç Kanununa hâkim bir varlığı tasvir etmektedir.

Sebep-Sonuç Kanunu, İdareci Plânların Kontrolü Altındadır

Acaba Sebep-Sonuç Kanununu işlerliğe sokan, onu her an yöneten/kontrol eden ve o kanunun insanlarla ilişkisini düzenleyen bir merci var mıdır? Vardır. Bu merci Ruhsal İdare Mekanizması'dır, İdareci Plânlar'dır. Hami Varlıklardır, Ruhsal boyuttur, kısaca Yukarısidir. Ancak bu üst gözetim, Yukarının Sebep-Sonuç Kanununun işleyişini keyfî şekilde bozduğu, değiştirdiği, saptırdığı ya da iptal ettiği anlamını taşımamaktadır. Daima olması gereken olur. Yukarıyı verdiği sözden dönmez. Ancak şu olur: Yukarıyı havsala dışı bir senkronizasyonla, mekanik Sebep-Sonuç Kanunu ve tekâmül etmekte olan insan arasındaki münasebeti yönlendirir. Ancak bu yönlendirme gene keyfî değil, daha üst, daha kapsamlı bir Sebep-Sonuç Kanununun işleyişini çerçevesinde gerçekleşir. Örneğin şu olur: Hayat plânını gereği gibi uygulayan ve henüz dezenkarne olma zamanı gelme-

yen bir insan düşünelim. Ve bu insan, dünya icapları gereği silâhlı bir çatışma ortamında bulunuyor olsun. Bir kör kurşunla o insanın ölmesi işten bile değildir. İşte burada Yukarıya devreye girerek, gene tabiat kanunları aracılığıyla o insanın ölmesini kesinlikle engeller. Olsa olsa hafif bir sıyrıklıkla kurtulur. Ya silâh çekenin eli titrer ya da korunan kişi başını hafif yana eğer; mutlaka bir şey olur ve o insan sağ kalır. Ya apartmanın beşinci katından başaşağı düşüp de burnu bile kanamayanlara ne dersiniz? Bunun gibi pek çok örnek verilebilir ve açıklaması yukarıda yaptığımız gibidir. Burada Esneklik Kanununun, Sebep-Sonuç Kanunu üzerindeki uyumlu etkisini görmekteyiz. Yukarının aksi yönde müdahaleleri de olabilir: Yeryüzündeki vazifesi bitmiş, ama sapasağlam bir insan çok sudan sebeplerle fizik bedeninden ayrılır. Çevresindekiler şaşır kalır. İnsan olarak tekâmülümüz, belli alanlarda lineer işleyen Sebep-Sonuç Kanununun dişileri arasında öğütölmek değil, kendimiz hakkında en üstün bilgiyi elde etmek, yani kendimizi tanıdır.

Burada başka bir hususu daha belirt-

mekte yarar vardır: Tabiat Kanunlarına, fizik kanunlara, lineer Sebep-Sonuç Kanununa aykırı gibi görünen parapsikolojik fenomenler, ruhsal, metapsişik olaylar da gene Yukarının kontrolü altında ve daha kapsamlı bir üst sisteme ait global Sebep-Sonuç Kanununun bizim ortamımızda işleyişinden kaynaklanan doğal sonuçlardan ibarettir. Görülüyor ki, mucize ya da keramet diye nitelendirilen bu olaylar, daha süptil bir mekâna has kanunların, daha kaba olan kendi mekânımızdaki tezahüründen, uygulamasından ibarettir. Eşyaların aniden ortadan kaybolmaları ya da aniden belirmeleri, cisimlerin fizik temas olmadan hareketleri, kansız ameliyatlar, eşyaların kendiliklerinden havalanması (levitasyon), bir cismin ya da kişinin bir anda kilometrelerce öteye taşınması (teleportasyon), biyolojik süreçlerin hızlanması, maddenin şeklinin ve yapı malzemesinin değişmesi vb. gibi olaylar sözünü ettiğimiz tarzda gerçekleşirler. Tüm bunların ardında da gizemli güçler aranmamalı ve bu fenomenleri gerçekleştirenlere ulûhiyet, azizlik ya da evliyalık atfedilmemelidir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

5 NİSAN	Niçin Değişmek Zorundayız?	Kenan YILMAZ
12 NİSAN	İstirabımızın Nedeni Kabuklar	Elvan ÖGÜT
19 NİSAN	Bilgi ve Varlık	Reşat GÜNER
26 NİSAN	Bireysellik ve Bütünsellik	Engin EMLR

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

9 NİSAN Çağımızın İnsanı Neden Mutsuz? (MTİAD Üyesi) Nurettin ERSOY

Yer: Türk Amerikan Derneği Salonu, Alsancak/İZMİR
Saat: 14.30-16.30

ANKARA (ARAD İşbirliğiyle)

2 NİSAN Bireysellik ve Bütünsellik Engin EMLR

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46
Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DOĞU ve BATI DİNLERİ ARASINDAKİ BENZERLİKLER ve FARKLILIKLAR

Götür beni gerçek olmayandan gerçeğe

Götür beni ışıksızlıktan ışığın parladığı yere

Götür beni ölüm denen şeyden ölümsüzlüğe

Yajur Veda

BENZERLİKLER

DOĞU DİNLERİ

Tanrı ve Tanrılar: Tüm varlıkları ve her şeyi yaratan En Yüksek Tanrı'ya inanır. Daha alttaki tanrılara da inanır.

Kurtuluş ve Tanrı'nın İradesi: Kurtuluş; Tanrı'nın isteklerine sıkı bir şekilde itaat ederek, ruhsal yönden aydınlanmış bir üstadın söylediklerini yerine getirerek ulaşılır.

İyi Davranışlar: Ruhsal gelişim için ahlâklı yaşamak çok önemlidir. Çünkü dü-rüst olmayan düşünceler, sözler ve hareketler bizim özgürlüğümüzü engeller.

İnsanın Kaderi: Hayatın amacı, tecrübeler aracılığıyla kendi ruhsal kaderimize doğru ilerlemektir. Dünyasal şeyler, dünyanın hedefi değildir.

Gerçekliğin Doğası: Bizim beş duyu-muzla elde ettiğimiz de ötesinde gerçekler vardır. Ruh sonsuz ölümsüzdür ve sonunda tekrardoğuş çemberinden kurtulacaktır.

BATI DİNLERİ

Tanrı ve Tanrılar: Bütün varlıkları ve her şeyi yaratan En Yüksek Tanrı'ya inanır.

Ayrıca meleklerle ve göksel yerlere inanır.

Kurtuluş ve Tanrı'nın İradesi: Kurtuluş; Tanrı'nın isteklerine kesin itaat ederek, genellikle bir peygamberin veya bir rahibin şefaatiyle ulaşılır.

İyi Davranışlar: Din ahlâkî yaşam üzerine kuruludur, çünkü tersi hareketler bizi Tanrı'dan uzaklaştırır.

İnsanın Kaderi: İnsanın kaderi bu dünyanın ötesinde bulunur. Bu hayat son-suz sevinç ya da ıstırapları elde etme fırsatları tanır.

Gerçekliğin Doğası: Bu dünyadaki şeylerden başka şeyler de vardır. Ruh sonsuz ve ölümsüzdür. Ruh ya Tanrı'yla birlikte ya da O'ndan ayrı cehennemde yaşar.

FARKLILIKLAR

DOĞU DİNLERİ

Yaratılış: Evren sonsuz yaratılış hâlinindedir. Yok olur ve yeniden yaratılır. Dünyanın mutlak bir sonu yoktur. Tanrı ve dünya diye bir ikilik yoktur, sadece birlik vardır.

Gerçek Tanrı: Tek gerçek Benlik'ten ya da Tanrı'dan başka bir şey yoktur. Bütün varlıklar kendi anlayışlarına, eğilim ve olgunluklarına göre tecrübeler yaşayarak Tanrı'nın şefaatine kavuşacaklardır. Tanrı saf sevgidir ve şuurdur.

Tanrı Tecrübesi: Tanrı'nın varlığına ve sevgisine ait tecrübeler direkt bağlantıyla ya da direkt olmayan şekliyle aydınlanmış gurular vasıtasıyla yaşanır. Ayrıca çağlar boyunca büyük insanlar ve ortaya koydukları kutsal metinlerle de yaşanabilir.

Tanrı'yı Bilmek: Tanrı'ya ait kişisel, içsel ve genellikle de mistik tecrübeler, dinin temel noktasıdır. İnsan, yeryüzünde yaşarken Tanrı'yı tanıyabilir ve mutlaka tanımalıdır. Kişisel olarak kendi üzerinde çalışmalar yapılabilir.

Tanrı'ya Giden Yollar: İnsan, ibadet şekillerini kendisi seçmekte özgürdür. Çünkü bütün yollar en sonunda Tanrı'ya götürür insanı. Günah, saf olan ruhta değil, sadece zihindedir. Kıyamet Günü diye bir şey yoktur çünkü Tanrı yargılamaz veya ceza vermez.

İnsanın Durumu: İnsanın yaşadığı ıstıraplar eksik bir varlık olduğundandır. İnsan sürekli olarak, kendisini bilgisizlikten bilgiye, ölümden ölümsüzlüğe götüren geliştirici bir yol üzerindedir.

Cehennem: Tanrı Sevgidir ve insanla ayrılmaz bir birlik içindedir. İnsanı karmalar aracılığıyla erdeme, sonunda da özgürlüğe yönlendirir. Cehennem ne fiziksel bir yerdir ne de bir sonsuzluğa sahiptir. Sadece daha alt bir astral dünyadır. Cehennem karmik yoğunluk ya da ıstırapların yaşadığı dönemlerde geçerlidir. Hayat içinde veya hayatlar arasında varolan bir zihin durumudur.

BATI DİNLERİ

Yaratılış: Dünya Tanrı tarafından yaratılmıştır. Gelecekteki bir zamanda yine O'nun tarafından yok edilecektir. Tanrı dünyadan ayrıdır ve onu yukarıdan yönetir. Dünyada ikili bir yapının geçerli olduğunu vurgular.

Gerçek Tanrı: Bir tek Tanrı ve bir tek din vardır. Bunu kabul edenler Tanrı'nın lütfuna kavuşacaklardır. Kabul etmeyenler ise, tövbe etmedikleri sürece cehennemde sonsuza dek yanacaklardır. Tanrı hem sevgi doludur hem de öfke dolu.

Tanrı Tecrübesi: Tanrı'nın sevgisinin ve insana vaad ettiği şeylerin tecrübesi, gönderdiği peygamberlerin şahsındadır. Ayrıca hiç değişmeyecek olan kitaplarından da O'na ait bilgiler elde edilebilir.

Tanrı'yı Bilmek: Tanrı'ya ait kişisel bilgiler aramak insanın kibirli olduğundandır. Dinin hedefi tecrübe değil, inanmak ve iman etmektir. Ahlâklı bir yaşam sürdürmektir. Topluma dönük olarak yaşanmalıdır.

Tanrı'ya Giden Yollar: Tanrı'ya sadece bir yol gider, diğerleri eksik ve değersizdir. Herkes tek gerçek dine bağlanmalıdır. Yapmadığı takdirde, günahlarla yüklü olarak, insan Kıyamet Gününde cezasını çekecektir.

İnsanın Durumu: İnsanın şu anki kötü durumu Tanrı'nın isteklerine karşı gelmesinden, inançsızlığından ve Tanrı'nın yasalarına uymamasından dolayıdır.

Cehennem: Dünyada yaşamış olan her insanın fiziksel bedeni, Kıyamet Gününde hayata döndürülür. Tanrı, temiz ruhları cennete gönderir, günahkâr ruhları ise fiziksel bir yer olan cehenneme gönderir. Burada beden hiç bitip tükenmeden yanıp duracaktır. Tanrı'yı asla göremeyecektir.

Şeytan: Gerçekte şeytan diye bir varlık yoktur. Her şey iyidir. Her şey Tanrı'dır. Engelleyici nitelikteki içgüdüsel-entelektüel zihnimiz, Tanrı'ya ait bilgiden bizi uzak tutmasına rağmen, dünyada veya insanda hiçbir güç Tanrı'ya karşı gelemmez.

Erdem ve Kurtuluş: Erdemli yaşam ve doğru iman dinsel yaşamın temelidir; daha yüksekteki mistik buluşmalara giden ilk adımdır. Ama özgürlüğe sadece saf imanla değil, aynı zamanda bilgiyle ve kişisel kazanımlarla da ulaşılır.

Dinlerin Kaynağı: Dinler kozmik ve sonsuz özelliktedir. Düşüş hâlindeki insanın tarihidir ki, içinde bulunduğu devre onu gerektirmektedir. Tanrı'nın her yerde var olduğunu vurgular.

Öğretiler: Öğretiler ince ve karmaşık özelliktedir. Hatta çelişkiler taşır. İbadet etme ve değişik yollara inanma özgürlüğü çok önemlidir. Diğer yollar da, Tanrı'nın ilâhiliğine ait olduğu için kabul edilebilir. Evrensel ve hoşgörü sahibidir.

Aydınlanma: Aydınlanmanın ve özgürlüğün hedefi bu hayat içinde, zamanın şartlarında ve insanın kendi içinde bulunmak zorundadır. Okullar düâliite eğitimi verebilir de, vermeyebilir de,

Azizlik: Azizliğe, kendi kendini disiplin ederek, sadeleşerek, yoğun bir şekilde meditasyon yaparak ulaşılabilir. Dünya zevklerinden kendini çekmeye, yoga yapmaya ve şuuraltını uyandırmaya önem verir.

İbadet: İbadet kişiseldir, büyük ölçüde törenlere dayalıdır ve meditatiftir. Haftanın her günü büyük tapınaklarda ve evdeki tapınaklarda ibadet edilir.

(Nisan 1993 tarihli HINDUISM TODAY'den çevrildi.)

Şeytan: Dünyada gerçekten şeytan diye bir varlık vardır. Tanrı'nın isteklerine karşı gelen canlı bir güçtür. Bu şeytan, İblis'in ve onun kötü cinlerinden oluşur. Kısmen de insanın içinde, eğilimlerinde bulunur.

Erdem ve Kurtuluş: Eğer insan, ahlâkî bir yaşam için Tanrı'nın emirlerine karşı gelirse, O'na ve peygamberlerine (örneğin, Musa, İsa, Muhammed ya da Zerdüş) inanırsa, gerçek kurtuluşa kavuşacaktır.

Dinlerin Kaynağı: Din bir peygamber ya da olayla başladığı için tarihsel özelliktedir. Geçmişteki ve gelecekteki ceza ve mükâfata dayalıdır. Lineerdir, asla tekrarlanmaz.

Öğretiler: Öğretiler basit, anlaşılır ve mantıklıdır. Tapınma ve ibadetler formüle edilmiştir. Diğer yollara da devam edilebilir, ama hürmet edilmez.

Aydınlanma: Kurtuluşa dünyanın sonu geldiğinde, zaman bittiğinde ve aydınlanma süreci sona erdiğinde ulaşılır. Katı bir şekilde düâlistiktir. Mistik mezhepler vardır, alışılmışın dışında eğitim verirler.

Azizlik: Azizliğe, kendini kurban ederek, Tanrı'ya teslim olarak ve başka insanların iyiliklerini gözeterek ulaşılabilir. İyi işlere, toplumsal çıkarılara ve kutsal metinlere dayalı çalışmalara önem verilir. Yogaya ilgi gösterilmez.

İbadet: İbadetler toplu olarak yapılır, törenleri basittir. İbadetler daha çok kiliselerde, camilerde ve sinagoglarda yapılır.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

8 NİSAN Medyum Kime Denir? Fulya DEMİREL
Saat: 14.00-16.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi
Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Parapsikoloji

Doğan HEPER

MEDYOM Memiş TV'de milyonların gözü önünde sakat bir medyomu sille tokat dövdü. Bu Medyom Memiş medyanın besleyip büyüttüğü bir garip kişi. Yani o ve benzerleri ne saçmalık yaparsa bir bakıma sorumlu biziz. Medyom olduklarını iddia edenler her boyaya boyanıyorlar.

Gaipten haber veriyorlar. Geleceği söylüyorlar. Şifa dağıtıyorlar. Fal bakıyorlar. Büyü yapıyorlar. Büyü bozuyorlar. Ruhlarla irtibat kuruyorlar. İnsanların hayat çizgisini değiştiriyorlar. Daha doğrusu bunları yaptıklarını iddia ediyorlar.

Bir bölümü cinlerle dolaşüyor. Kadın, erkek, Müslüman, Hristiyan cinleri var!

Cin çarpanların vücutlarına giren cinleri de çıkartıp hastaları kurtarıyorlar!

Bunlar bilim adamı değil, din adamı değil, bu konularda en ilkel eğitimleri bile yok, ama bir uzman gibi ahkâm kesebiliyorlar.

Bunlara danışan aklı başında sandığımız insanlar da var.

Bir TV programında "Ben Memiş'e danışmadan yeni bir işe başlamam." diyen bir işadamını da dinlemiştik.

Bir süre önce de Genelkurmay Başkanlığı'na aday bir kuvvet komutanının medyoma akıl danıştığına dair haberler çıkmıştı.

Aslında bu işlerle meşgul bilim dalına parapsikoloji deniyor.

100 yıldır bu konularda, yani parapsikoloji alanında bilim adamları çalışıyorlar.

Bu çalışmalara rağmen bugün parapsikolojinin bulguları ile savları büyük ölçüde tartışılıyor.

Bu konularda ilk çalışmalar 1882'de Londra'da kurulan Psişik Araştırmalar Derneği ile başlıyor. Daha sonra Amerika'da, tanınmış Psikolog ve Düşünür

William James'in önderliğinde benzer bir dernek kuruluyor. Daha sonra pek çok ülkede parapsikoloji kuruluşları ortaya çıkmaya başlıyor.

Ve özellikle Hollanda, Fransa, İtalya, Rusya ve Japonya'daki örgütler etkili çalışmalar yapıyor.

ABD'li Parapsikolog J. B. Rhine'in 1930'lardan 1960'lara kadar Durham'daki Duke Üniversitesi'nin parapsikoloji laboratuvarında yürüttüğü çalışmalar geniş ilgi görüyor.

Hollanda'da Utrecht Devlet Üniversitesi'nde de W.H.C. Tenhaeff yönetiminde bir psişik araştırmalar laboratuvarı açılıyor.

19. yüzyılda psişik alıştırımlara ilgi duyulmasının bir nedeni, ruhlarla iletişim kurmayı yeni bir dinin temeli olarak gören bir akımın doğması oluyor. İngiliz Fizikçi Sir Oliver Lodge ile F.W.H. Myers gibi ilk psişik araştırmacıardan bazıları medyomluk da yapıyor. Ama Fransız Fizyolog Charles Richet gibi, parapsikolojik olayları kabul etmekle birlikte, bunların ruhlarla açıklanmasını reddeden araştırmacılar da var. Psişik araştırmalar yapan bazı bilim adamları da parapsikolojiyi tümüyle reddediyor.

İşte dünyada kimlerin elinde olduğunu kısaca belirtmeye çalıştığımız bu parapsikoloji bilimi bizde Medyom Memiş'le arkadaşlarına emanet.

Konu bilim olduğu hâlde onu bir sirk oyunu haline getirenlere nedense hiçbir bilim adamımız karşı çıkmıyor. "Olmaz böyle hokkabazlık!" demiyor.

Üstelik yapılanlar yasalarımıza göre suç da teşkil ediyor.

677 sayılı kanunda büyüçülük, falcılık, üfürükçülük ve benzerleri hapis cezasını gerektiren suçlar olarak sayılıyor.

Türk Ceza Kanunu'nun 503. maddesinde de dolandırıcılık tarifine giren hile ve sania yaratarak menfaat sağlama grubu bu fiilleri cezalandırıyor.

Bizim uyanık medyomlar da bazı politikacılarımıza benziyor. "**Uzmanıyız**" dedikleri konunun **asıl uzmanları sustuğu için meydan onlara kalıyor.** ■

(* Bu yazı 16 Şubat 1993 tarihli Milliyet Gazetesinden alınmıştır.

UYUM, SEVGİ ve DEĞİŞİM

Fulya DEMİREL

DÜNYAMIZ şu anda bize büyük çelişkiler içerisinde gözükebilir, ama bu genel katotik manzaranın arkasında büyük bir hızla bir değişim yaşamakta olduğu da gören gözlerin dikkatinden kaçmamaktadır.

Dünya bütün katmanları, ortak alanları ve beşerî unsurlarıyla birlikte bir yenilenmeyi yaratmak için çaba harcıyor.

Hem maddenin hem ruhun enkarnasyon alanı olarak kendisini çok daha üst düzeyli bir tekâmül noktasına getirmenin mücadelesini yaşıyor. Zaten alanlar açısından ele aldığımızda enkarnasyon, yani doğum olgusuna da yeni bir gözle bakmamız gerekecek. **Enkarnasyon alan girişimleriyle gerçekleşir. Ruh varlığı enkarne olacağı bedene doğru şuur alanını yansıtır. Ve bir şuur konsantrasyonu meydana getirir. Yani ruhun fizik maddeyle yakın temasta olduğu noktada enkarnasyon gerçekleşir.** Ama bu noktada asıl ifade etmek istediğimiz husus farklı. Bizler her an do-

ğar, her an ölürüz. Bazı zamanlarda fizik plânda ölür o andaki alana doğarız. Ve o alana enkarne olmuş sayılırız. Bu herhangi bir çalışma veya toplantıya, o bitince yine fizik plâna dezenkarne oluruz. Ve yeni bir anlayışa ulaşırsak, yeni bir yorum getiririz.

Bizim asıl işimiz dünyayı ve ANLAYIŞLARIMIZI sürekli olarak yeniden anlamaya, yeniden kavramaya çalışmaktır. Yani bir idrak, bir anlayış, bizde yeni anlayışlara, yeni çağrışımlara yol açmıyorsa, o kısır bir anlayıştır, kısır bir idraktır.

ORTAK ALANLARDA DEĞİŞEN ŞARTLARA UYMAK

İnsanoğlu hem toplumsal açıdan hem de ruhsal açıdan her türlü ortama kendini adapte edebilen bir varlıktır.

Çevresindeki şartların değiştiğini fark ettiği an aklını, mantığını ve vicdanını kullanarak değişik adaptasyonlar sağlayabilir. Biz buna insanın esneme ve uyum yeteneği adını veriyoruz.

Kuşkusuz bu uyumlanmaların ve adaptasyonların seviyesi her varlığın şuur düzeyine göre çok çeşitlilik

arz eder.

Dünya üzerinde meydana getirilen her şey bir ilkenin ve yasanın bize yansıyan kısmıdır. Dolayısıyla diğer insanlar veya olaylarla yaptığımız her uyum hareketi, esneklik gösterebilme gücü veya sevgi ve hoşgörü uygulaması, yani daha açıkçası kendimizin dışındakiyle ortak alan kurma çabası sonuçta bizleri evrenle uyumlu kılacaktır.

Fizik plânda büyük bir doğallıkla kurulan uyumlanmalar zaten var. Önemli olan bizi sarsan, duyu ve duygu dünyamızda derin etkiler ve izler bırakan olaylar karşısında uyumlanmayı ve ortak alanlar kurmayı becerebilmek.

Fizik plânda bizlerden bir emek, bir çaba bekleniyor. Bu çabayı gösterirken de çok çeşitli olaylarla karşılaşırız. Ve karşılaştığımız her yeni duruma kendimizi ayarlamak zorunda kalırız.

Fizik çabamızda başarı olmamız tabii ki çok güzel bir sonuçtur ama aslında bizden beklenen cevap farklıdır. O olayları yaşarken bize yönlendirilmiş olan etkilere ne tür tepkiler gösteriyoruz?

Hangi şuur hâlleri, hangi anlayışlar içindeyiz? Paniğe kapılmadan, duygula-

rın tutsağı olmadan soğukkanlı bir şekilde gereken cevabı verebiliyor muyuz? Yoksa öfkeden çıldırmış bir şekilde tamamen duyguların esareti altında sağa sola mı saldırıyoruz? Her ikisi de olabilir. Zaman zaman her iki hâli de yaşayabiliriz. Olayın etki derinliğine bağlı olarak kendimizi çok zor kontrol ettiğimiz zamanlar mutlaka olmuştur ama işe bu hâllerimizi tanımayaya çalışmakla başlayabiliriz.

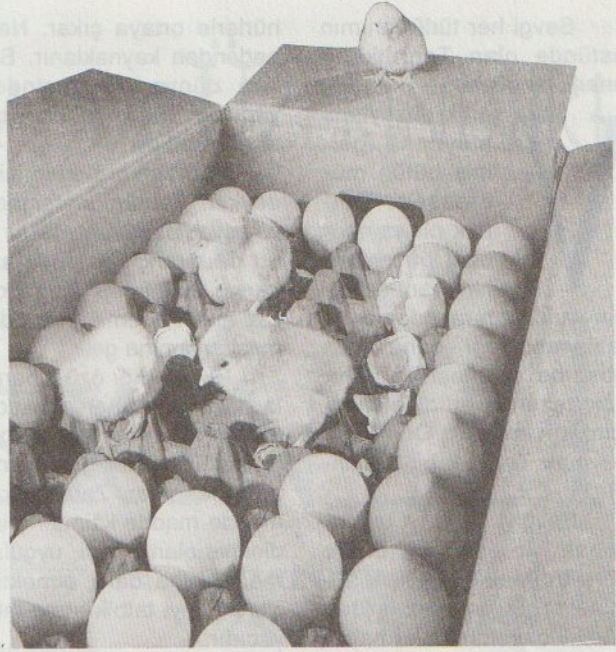
SABIR, ESNEKLİK ve UYUMUN EN BÜYÜK YARDIMCISIDIR

Her türlü etkiye ve uyara karşı esneklik gösterebilmek için sabır, hoşgörü ve sevgiye çok ihtiyacımız var.

Sabır, hoşgörü ve sevgi, aldığımız etkilere direkt tepkiler vermemize engel olur.

Bir olayla karşılaştığımız zaman karşımızdaki olaya sebebiyet veren insanların durumlarını ve anlayışlarını göz önüne almalıyız. Onlara saygı göstermek, vicdanî kanaatlerini anlamak için sevgiyi katalizör olarak kullanmaktan başka çare yok.

Esneklik ve uyum örneği olarak çok çeşitli sevgi ve sabır örnekleri binlerce yıldan beri masallarımızda yer alıyor ve bize gizli mesajını vermeye çalışıyor. "Bilgiliğe giden yol sabır ve sevgiden geçer." Hakanın kızını

Değişim... Bilgi ve sevgiyle... Birliğe ve Bütünlüğe doğru

almak için Kaf dağının ardına giden genç prensin aştığı dağlar, geçtiği ırmaklar, savaştığı devler, canavarlar, geçilen korku dolu mağaralar hep esneklik ve uyum tatbikatlarıdır. Büyük bir sabırla bu imtihanlara cevap verebilen genç prens kendi nefsiyle olan mücadelesini sona erdirince hazineyi bulur. Bulduğu hazineyse kendi iç varlığıyla karşılaşmaktır. Sonuçta aynada kendi yüzüne bakmış gibi olur.

Öyleyse bu noktada sabra çok ihtiyacımız var. Dinamik bir sabır anlayışı bizim zaman ve mekâna uygun davranmamızı sağlar ki bu da esnekliğin temel şartıdır.

Her zamana uygun bir mekân, her mekâna da uygun bir zaman vardır. Yani her isteğimizin anında gerçekleşmesi mümkün değil. O isteği gerçekleştirme liyakatimiz de olsa zaman-mekâna uymak bizi hem sabır hem de uyum yönünden çok geliştirir.

SEVGİ

Sevginin ne olduğunu kavramak konusunda epey sıkıntıyla karşılaşırız.

Beş duyumuzun bize sağlamış olduğu idrakler ve duygularımız aracılığıyla sevgiyi tanımlamaya çalışırız. Ama gerçek sevgiyi bu sınırlı anlayış içinde doğru tanımlayamayız.

Sevgi her türlü tanımın üstünde olan Tanrılık bir enerji, bir güçtür.

Varlık düzeyinde meydana gelmiş bütün müesseseler Tanrılık bir yayınım olan bu enerjinin, yani sevginin varlıklar tarafından daha fazla alınması, daha fazla absorbe edilmesi ve daha çok tezahür ettirilebilmesi için kurulmuştur. Onun için sevmek Tanrılık bir kanundur.

Sevgiyi daha iyi tanımlamak için şöyle bir örnek verelim: Merkez bir ışık düşünelim. Bu merkez ışıktan sürekli olarak fotonlar hâlinde ışık partikülleri çıksın. Doğal olarak ana kaynaktan çıkan her foton kaynağı kendisini temsil edecektir.

Sevgi de kaynaktan çıkıp gelen fotonlar gibidir. Bunlar bütün evreni kuşatır. Bir başka ifadeyle sevginin kaynağı Tanrı'dır.

Sevgi bir güç, bir enerji alanı olarak bizi hem içsel hem dışsal mânâda kuşatmıştır.

Hepimiz çok çeşitli seviyelerde sevgi alışverişlerinde bulunuruz. Şimdi akla şöyle bir soru gelebilir: Neden bazen sevgiyi algılamakta beceriksiz davranırken bazen de sevgiyi birbirimize aktarmakta çok becerikli oluyoruz? En önemli ve tek neden dirençlerimiz, bir başka deyişle nefsanîyetimiz.

Nefs maddesel cazibenin insan bünyesindeki akışıdır. Ve duygusal teza-

hürlerle ortaya çıkar. Nefs bedenden kaynaklanır. Beden dünya maddesinden yapıldığı için maddesel cazibeye sahiptir.

Ruh varlığı beden içindeyken kendini nefsinden ve eşyadan ayırabilmelidir ki bu da dirençlerin önce asgariye indirilmesi sonra da kademe kademe yok edilmesi anlamına gelir.

Ruh varlığı özü itibarıyla mükemmeldir ama madde kâinatında mevcut olan bilgiyi tatbik ederek görgüsünü arttırmak ister. Zaten tekâmül de madde kâinatına indirilmiş olan bilgiyi, uygulama alanına dahil etmektir. Yani bilgiyi tatbik etme ihtiyacıdır.

Şu hâlde, bir katkı maddesi şeklinde evreni oluşturan dokulardan biri olan sevgi enerjisinin bünyemizde var olduğunu bilelim. Seyyal bedenimizi meydana getiren dokulardan biri de sevgidir. Öyleyse nefret diye bir şey yoktur. Nefret sevgiye oluşturduğumuz dirençtir.

İç varlığımızda bulunan sevginin en ince noktalarımıza kadar nüfuz edebilmesi için gereksiz dirençlerin kırılması gerekiyor. Dirençli olduğumuz zaman direncimizin gücü oranında sevgimiz ikilik taşır. İtime karşı çekim vardır. Oysa evrensel sevgi tanımında sadece birlik ve varlık sevgisi vardır.

Sevgi duygu değildir ama duyular ve duygularla algılandığı için her varlık aldığı sevgi ışınımını kendine göre yorumlar ve çok çeşitli sevgi örnekleri çıkar.

Sevginin aslı Yunus Emre'nin söylediği gibi bütün insanları bir gözle görebilme idrakidir. Yarı insan insandır. Herkes aynı kaynaktan yayınlanmış olan foton gibidir. Hepimiz fotonuz, hepimiz o ışığın bir parçasıyız, yani hepimiz Bir'e Bütün'e ait varlıklarız.

BÜTÜNE HİZMET

Her kim ne yapıyorsa Bir'e ve Bütün'e ait bir iş yapıyordur. Biz tezahür âlemindeki çok çeşitli seviyelerde gerçekleşen olayları yorumlarken iyi, kötü, güzel, çirkin gibi tanımlamalarda bulunabiliriz ama bu tanımlamalar beş duyuya sınırlıdır. Aslında ne yapıyorsa Bütün için yapıyordur.

Bu yüzden sempati kanunları ya da titreşimsel uyum kanunlarıyla sevgiyi karıştırmamak gerek. Alanlar arasında zaman zaman birbirini itmeler veya çekmeler gerçekleşebilir ama gerçek sevgi tanrısal bir yayılım olarak tüm bunların üstündedir.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, madde dünyasının çeşitli plânlarında olup biten bütün hadiseler BÜYÜK ORTAK ALANIN bir an önce oluşmasına engel oluşturan her türlü engelin ortadan kaldırılmasını hedef edinmiştir. Görünüşte olumsuzmuş gibi görünen olayların amaçları müspet bir amaca yöneliktir. Her şey müspete akmaktadır. Ve müspetin oluşturulmasında sevginin rolü büyüktür. ■

RUHUN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ KAPSAMINDA TELEKİNEZİ

Selman GERÇEKSEVER

INSAN Doğasını Araştırma Derneği olarak olayı incelemiş değiliz. Kendileriyle görüşme talebimizi kabul etmemişlerdi. Son zamanlarda evlerine yapılan gazeteci ve TV muhabiri akımından bunalmış vaziyetteydiler. Basın ve TV tarafından olayın saptırıldığı, kendilerinin açıklamalarına rağmen, olayın olduğu gibi verilmediği ve dolayısıyla artık kimseye görüşmek istemediklerini ifade etmişlerdi.

Bu bakımdan **IDAD** olarak olayı incelemiş değiliz. Basında ve TV'de çıkan haberlere göre; bunun çok büyütülecek bir yanı yoktur. Literatürdeki yüzlerce vak'adan biridir.

Bunlar **RUHUN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ** kapsamında gerçekleşen olaylardır. Bunun parapsikolojideki kısa adı **TELEKİNEZİ/PSİKOKİNEZİ**'dir. Olayın genel görünümüne göre; bu işi bilmeyenler tarafından aceleyle yapılan adlandırmaya göre **CİNLERLE VS. İLE ALAKÂSİ YOKTUR. CİNLERE** kadar daha geniş kapsamlı bilgilerimiz de vardır? **CİNLER**'e başvurmadan birçok olayı aydınlatabiliriz. **CİNLERLE** görüştüğünü söyleyenler de yanlış içindedirler.

TELEKİNETİK OLAYLAR'IN İKİ VEÇHESİ VARDIR

Birinci Türde

Medyom/hassas kimse (ki Fikirtepe olayında evin gelinidir) kendi ruhsal yetenekleriyle bilerek ya da bilmeyerek söz konusu eşyayı ruh gücüyle ve fiziksel bir araç kullanmadan etkilemesidir.

Bu, **TELEKİNETİK** etkilemedir. Telekinetik etkilemenin kapsamına Fikirtepe olayında olduğu gibi:

- Kendiliğinden yanma,
- Kendiliğinden eşyaların hareketi,
- Metallerin eğilip bükülmesi,
- Materyalizasyon/demateryalizasyon,
- Apor
- Suyu kırılmış yumurtanın akının sarısından ayrılması,
- Düşünce gücüyle ampulün yakılıp söndürülmesi.

Bunlar **lâboratuvar şartlarında** yapılmış denemelerdir.

İnsanın birçok ruhsal yeteneği vardır. Bunlardan biri de **zihin gücüyle** maddeyi etkilemesidir. Telekinetik yeteneğidir. **CİNLERLE vs. ile** ilgisi yoktur.

CİN yorumu çok eskimiş, ortaçağ ka-

dar eskimiş bir yorumdur. Ortaçağda da, hatırlayacaksınız, böyle olaylara neden olan medyomsal yetenekli hassas insanları "Bunun içine cin girmiş" diye yakıyorlardı.

Konu cinlere, kara büyüye vs. başvurmadan tertemiz **Parapsikolojik** ve **Metapsişik** bilgilerle açıklanabilir.

İkinci Türde

Az önce değişik görünümlerini saydığımız **TELEKİNETİK** olaylara;

Medyum/hassas kimse vasıtasıyla bir bedensiz varlık da katılabilir (medyum + bedensiz)

Bu bedensiz varlık, **bedenini terk etmiş** (ölmüş) olmasına rağmen hâlâ çok yoğun dünyasal **bağlantılar/hırslar** ve dünya ile tam bir **özdeşleşme hâlinde**dir.

Bu ihtiyaçlarını gidermek üzere **tek-rardan doğana kadar boş durmaz** ve az önce saydığımız olaylara neden olur. Kendi gücüne göre, bir kısmını kendisi yapar, bir kısmını da ilgi alanı içinde bulunan hassas bir kimse vasıtasıyla yapar. Ama esas olan yine ruhsal etkidir:

Bedensiz ve bedenli hâlde bulunan iki ruh varlığının görülmeyen **birlişbirliği** ve **iletişimle** maddeyi etkilemeleridir.

Böyle bir işbirliği sonunda meydana gelen olayların parapsikolojideki adı da

Poltergeist ve Haunting yani

Tekinsiz evler/yerler

Perili köşkler

Hortlaklar

Hayaletler vs.

● Obsesyonlar

Bu olayların bir kısmında; sadece bedensiz varlığın etkinliği söz konusudur. Bir kısmında da "focal person" denilen bir hassas kimsenin bulunması söz konusudur. Her iki hâlde de, bedenli/bedensiz ruhsal etkileşim söz konusudur, **CİNLER** vs. değil.

Bunlar insanın biyoloji ötesi (metabiyolojik) yanına **dikkatlerinizi çeken**, insanın **ruhsal yanının**, beden ötesi yaşantısının da bulunduğu dikkatleri çeken çok güzel örneklerdir.

İnsanları maddeyle sınırlı dar kap-

CİN NEDİR?

- Kendi frekanslarıyla sınırlı
 - İnsandan yayılan etkiyle gelişebilen ayrı bir tür varlıklardır.
 - Şuur kapasitesi çok düşük ayrı bir tür varlıklardır.
- Ruhun etki alanına asla müdahale edemezler.
- İnsan-altı düzeyde bulunan, ruhsal etkiye muhtaç varlıklardır.
- Cinlerle görüşülmez ama bedensiz ruh varlıklarıyla görüşülebilir.
 - Bazı insanlar bedensiz varlıklarla çeşitli şekillerde bağlantı/iletişim kurabilirler ve nedense **CİNLERLE GÖRÜŞTÜKLERİNİ SÖYLERLER**. Bu bir yanılgıdır. Görüştükları obsedör karakterli, dünyasal bazı hırslar, kalıntılar, tutkular, açgözlülükler içinde kıvranan, yardıma muhtaç bedensiz ruh varlıklardır.
 - Bu bakımdan cinlerle görüştüğünü söyleyenler büyük bir yanılgı ve tehlikeli bir iletişim içindedirler. Literatür bunlarla ilgili hiç de iç açıcı olmayan, üzücü örneklerle doludur.

samlı, **tutucu yaklaşımlardan kurtarmaya yönelik**, insanın sonsuz/sınırsız olan asıl ruhsal yanına, **öz kendisine dikkatleri çekmeye**, özellikle **bilimsel çevreleri** uyandırmaya çalışan, bizleri küresel düşünceye ve anlayış kapasitesine götürebilecek güzel olaylardır. Korkmaz ailesi de bu bakımdan şanslı bir ailedir. İnsanların uyanmasına yönelik olaylardan küçük bir türünün evlerinde gerçekleşmesine ruhsal varlık olarak rıza göstermişlerdir. Onlar şimdi bunu bedenli olarak bilmeseler de bedensiz yanlarıyla muhakkak rıza göstermişlerdir. Çünkü hiçbir şey rastgele/tesadüfen değildir. Varlıklar, bedenli/bedensiz olsun kendi seçme özgürlükleri ve hür iradeleri yönünde ve karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma hâlinde etkinliklerine devam ederler. Şaşılacak, korkulacak, **CİNLERLE** açıklanacak bir şey yoktur. ■

S O N S U Z L A

UYUM İÇİNDE OLMAK

KOZMİK bilgilerin bütün amacı varlığımızı tortulardan arındırarak, ışıkla uyum içine girmemizi sağlamaktır. Bu bilgiler aynı zamanda yüksek şuurumuza ait ruhsal değerlerimizi ortaya çıkarmaktadır. Bu durum ise içimizde bulunan sonsuzluğa ait gerçek anlayışımızı harekete geçirecektir. Ki o sonsuzluk, o evrensel şuur, o ilâhî enerji her şeyi yaratmıştır ve her şeyi yaratmaya da devam etmektedir. Ancak en önemli olan şey, bu sonsuz kudretle uyum içinde olabilme becerimizdir.

Düşünsel yönden sonsuzluk ilkesini kavramak mümkündür. Bu kaynağa ulaştıracak teknikleri geliştirmek için bedenimiz üzerinde çalışmak mümkündür. Sonsuzluk hakkında duygusal yönden heyecanlanmak mümkündür. Ancak bizler bu Sonsuz Olan'la uyum içinde olmadığımız sürece tüm bunların hiçbir değeri yoktur.

Sonsuz Olan, yani En Kutsal Titreşimsel İlike Mükemmel Uyumdur. Sonsuz, bencilce idealleri kuşatmış düşünce ve fikirleri kendi içinde barındırmaz. Sonsuz Olan, Ruh olduğu için, Ruh ise ışık olduğu için bizim Dünya üzerinde yaşadığımız ikiliklerle, ayrılıklarla hiçbir bağlantısı yoktur. Sonsuz Ruh'la tam bir uyum içine girmek için, kendimizi ötalizmden ya da bencilce yaşamdan kurtarmak gereklidir.

Doğru, ihtiyacımız gereği ikili yasalar içinde çalışan bir sistemde yaşıyoruz. Bu yüzden ikili ruh varlığı (yani bir pozitif - ne-

gatif dengesi) olarak fonksiyon görmek zorundayız. Ancak bu fonksiyonumuzu, bizim hayat tarzımızı başarılı bir şekilde olumluluğa doğru dönüştürecek bir tutum içinde yapabiliriz.

Fiziksel yaşamın gerçek amacı tekâmülü gerçekleştirmek ve içsel varlığın bütün maddesel bağlardan kurtulmasını sağlamaktır. Bu yüzden uyum derecemizi hep Sonsuz Olan'a doğru yükseltmemiz gerekir. Eğer hiç durmaksızın yükselecek olursak, bedenli bir varlık olarak bile Birliğe ulaşmak mümkündür. Bu ise ölümü "tatmaktır" çünkü varlığımız, beden, fonksiyonunu bitirmeden önce özgürlüğünü keşfetmiştir.

Söz konusu bu realiteyi İsa şöyle ifade etmişti: "Ve artık ölüm olmayacak." "Ölüm" kelimesi, korku ve karanlık bir anlam taşıyor ama "hayat" kelimesinin içinde bir ışık, bir sevinç vardır. Sonsuz Sevginin içinden gelen büyük öğretmenler, öncüler, bu kelimeleri (yani ölüm ve hayatı) varlığın şuur-sal durumunu tasvir etmek için kullanmışlardır.

Varlığın fizik bir bedenden ayrılması "ölüm" anlamına gelmediği gibi, yeni bir fizik bedene girmesi de "hayat" anlamına gelmemektedir. Gerçek ölüm, varlığın, ışığı ve gerçekleri reddetmesi, uyumsuz hareket ve düşüncelerle kendisini harap etmesidir. Gerçek hayat da, varlığın, ışığı ve gerçekleri kabul etmesi, kendi gelişimi aracılığıyla bu nitelikleri tezahür ettirmesidir.

İşte bu tür varlıklar Sonsuz Olan'la uyum içindedir. Her şeyle birlik hâindedir. Artık ölümü tatmayacaklardır ve vakit geldi-

Devamı S.37'de

GENÇ KARDEŞE MEKTUP

Reşat GÜNER

Sevgili genç arkadaş,
Pek çok bocalamalar içinde yaşamını sürdürmeye çabalıyorsun. Belki okuyor, belki de çalışıyorsun. Daha çok geleceği düşünüyor, geleceği şekillendirmeye gayret ediyorsun. İşin gerçekten zor! Ama unutma ki, insanın üstesinden gelemeyeceği zorluk asla karşısına çıkmaz.

İçinde bulunduğun ortamın şartları seni yıldırıyor. Eğlence, daima düşünmeye ve çalışmaya baskın çıkıyor. Eğlence de yerinde faydalı ama zaman zaman biraz da "niçin yaşadığını" düşünsen?..

Diyeceksin ki: "Sıkılıyorum. Düşünmek istemiyorum. Hem ben tek başıma neyi değiştirebilirim ki?" Öyle deme! Senin içinde, vakti gelince ortaya çıkacak öyle büyük bir potansiyel saklı ki... İstesen her şeyi değiştirebilirsin.

Önce kendinle başlamalısın işe. Çünkü o, ilk değiştirebileceğin şey. Sana kendinden daha yakın birisini gösterebilir misin? Hem düşünsene bir şeyleri yapabilecek hâle gelmek bir değişimi ve bir çabayı gerektirmiyor mu? Kendini değiştirmeden bir şeyleri yapabilmen mümkün mü? Unutma ki seni kendinden başka kimse değiştiremez.

Peki, acaba sıkıntılardan kurtulman da senin değişimine bağlı değil mi? Hemen diyeceksin ki, "Okul, çevre, iş, insanlar, sevgisizlik, enflasyon, para yok..."

Tamam, bunların hepsi doğru. Ama bunların hepsine göğüs gerebilecek gücün sende var olduğunu hisseder ve daha emin bir bakış açısı kazanabilirsen, büyük sıkıntılar giderek halledilmesi gereken küçük zorluklara, ardından da zevkli mücadelelere dönüşecektir.

Sen dünyanın basit zorluklarına yenik düşmeye gelmedin ki. Sen dünyayı yenmeye geldin.

Genç kardeşim, sıkılsan da, Bilgi Çağı senin çabalarının ürünü olacak!

İçindeki güçlü ışığın farkına varmalı ve onu tek yardımcı olarak kabul etmelisin. O ışığın daha çok yanması senin çabana bağlı. Kendi çabalarından başka hiçbir gerçek dostun yok. Kendi dışındakilerden yardım görebilirsin, sen de onlara yardım edebilirsin. Fakat bunun seni götüreceği yol bir yere kadardır. Eninde sonunda kendi ayaklarınla yürümen gereken bir yerlere varacaksın. İşte o noktada tek hakikatin olacak, o da, **göstereceğin çaba.**

Biraz sıkıcı oldu ama kusura bakma dostum. Lâfi fazla uzatmayacağım çünkü "Bunları zaten biliyoruz" diyeceksin.

Sen her şeyi biliyorsun. Senin varlığında her bilgi var. Ancak bunu ortaya çıkartmak veya çıkartmamak yine senin ellerinde. Kendini tanı ve kendi varlığındaki Yüceliği biraz olsun hissetmeye çalış. Geleceğini kendi ellerinle kendin şekillendireceksin. Bunu bir an bile aklından çıkarma.

Sevgiler... ■

YENİ ÇAĞ HAREKETİ

Elizabeth HARRIS

Çeviren: Ayhan TOLAYBENK

YENİ ÇAĞ denen çok şaşırtıcı ruhsal bir hareket bizleri her yanımızdan sarmakta. Televizyonlar ondan bahsediyor. Gazetelerde hep bu türden yazılar çıkıyor. Kitapçıların rafları bu konuyla ilgili kitaplarla dolup taşıyor.

Ruhçuluk anlayışıyla Yeni Çağ anlayışı arasında belli bir fark olup olmadığını incelememiz gerekir. Yeni Çağ, sadece toplumsal bir hareket, tıpta uygulamalar bulan bir akım ya da bir felsefe değildir. Aynı zamanda ruhsal bir hareket olarak da görülmektedir. Ve ruhçular da bu alanda kendilerini uzman olarak niteliyorlar.

Kitle iletişim araçları bu farklı hareketi tasvir etmek için Yeni Çağ adını vermişler. Yeni Çağ adını taşıyan ne kilise, ne enstitü, ne okul, ne de organizasyon var. Bu görüşteki çeşitli gruplar bağımsız olarak, belki de birbirinden habersiz olarak çalışıyorlar.

Yeni Çağ ile Ruhçuluk aynı şeyler olmamasına rağmen, aralarında bazı benzerlikler var. Meselâ tedavi alanında. İkisi de varlıkların beden, düşünce ve ruhtan oluştuğuna, ruh dünyasıyla iletişim kurmaya inanıyor. Ayrıca kişisel sorumluluğu ve özgür iradeyi vurguluyorlar.

Fakat birçok konuda da farkı görüşlere sahipler. Özellikle Tanrı'nın kim ya da ne olduğu, iyi ve kötü hakkındaki düşünceler konusunda. Yeni Çağcılar bütün ruhsal haberleşmelere herhangi bir kanıt olmadan da inanıyorlar. Tekrardoğuş olgusuyla, tarot kartlarıyla, viya tahtalarıyla ilgili düşünceleri var. İpnotizm aracılığıyla geçmiş ya-

şamları kanıtlamaya çalışıyorlar.

Ruhçuların ilkeleri ve yasaları vardır. Bunlar basit ve birkaç tanedir. Fakat Yeni Çağ hareketi geniş ve çok yönlüdür. Hiç kimse bütün hareketi tek başına tanımlamıyor. Her şeyi kapsayan bir kitap da yok henüz.

Ruhçuluk kendisinin değişimlere açık ilerici bir hareket olduğunu gururla belirtmesine rağmen, gerçekçi olunması gerekir. Ruhçular saf, acemi, bulutlarda dolaşan hayalci tipler değil. Teorilerini daima kanıtlamaya ve serinkanlı olmaya çalışırlar. Bu özellikler bazı Yeni Çağcılarda yok.

Yeni Çağ hareketini birçok yönleriyle inceledim. Tecrübeli bir ruhçu olarak, ikisi arasında bazı farklılıkları ve benzerlikleri ele aldım.

İnsanların, hayatın anlam ve amacını sorduklarını, bu konuda bilgi almaya çalıştıklarını biliyoruz. Herkesin gönlünde büyü ve anında oluşan çözümlere bir özlem yatmaktadır. Bunaltıcı özellikteki kişisel ve toplumsal sorunlara basit cevaplar istiyorlar.

Bu yüzden çok sayıda kişi şu anda çok popüler olan Yeni Çağ hareketine yöneliyor. Aslında bu sorunlara ruhçuluk da cevaplar sağlayabiliyor, fakat ne yazık ki hep doğru yerde, doğru zamanda olamıyor. Ayrıca ruhçuluk hareketini kamuoyuna yaygın bir şekilde tanıtacak basın yayın organı da yok.

Şimdi, Yeni Çağ'ın neler sunmakta olduğuna bir göz atalım. Yeni Çağ hareketinin çeşitliliğinden ötürü, enkaz altından incileri ortaya çıkarmak çok zor.

Bütünsel tedavi olarak bilinen alternatif tıp ve şifacılık Yeni Çağ'dır. Organik tarım Yeni Çağ'dır. Yeni Çağ bize hem içsel den-

genin nasıl elde edileceğini, hem de sağlıklı olmak için beden, zihin ve ruhun nasıl birleştirileceğini öğretiyor. Ruhçular, bütünsel tedavinin birçok özellikleriyle aynı fikirleri taşıyor.

Fakat Yeni Çağ'ın en bilinen yanı kanallaşmak. Bu ayrıca ruhçular için de en büyük ilgi alanı durumunda.

Kanallaşmak nedir? Kamuoyunun bu konuya olan ilgisi 1985'de başladı. 1987 yılına kadar da ABD'de onbinlerce kanallaşmış insan ruhlarla görüşmeye başlamıştı bile. Bu işten para da kazanıyorlardı.

Modern ruhçuluğun trans medyomluluğuna benziyor. Fakat kanallaşmış insanlar bugünün popüler ruhsal medyomları olmasına rağmen, bunlar modern ruhçulukla çok az ilgileniyorlar ve konu hakkındaki bilgileri de çok az.

Ölümden sonraki hayatı kanıtlamak için ölmüş akrabalarla temas kurmayla ilgilenmiyorlar. Daha çok diğer plânlardan ya da gezegenlerden yardım almayı, yol gösterilmeyi istiyorlar. Bu medyomlar, rehber ya da "varlık" adını verdikleriyle temas kuruyorlar.

Kanallaşmak günümüzde o kadar yaygın ki, ABD'de herhangi bir insan onaylanmış okul ve kolejlerde bu konu üzerinde gece dersleri alabilmektedir.

Bu durum üstelik büyük bir ticarî olgu hâline de geldi. Meselâ Shirley McLaine, binlerce kişinin her defasında 300 pound ödeyerek girdiği seminerlerinden büyük bir servet kazandığını belirtmişti.

Fakat kültürlü ve tecrübeli bir modern ruhçuya göre, bu yeni ruhsal hareket hemen hemen her şeye inanmak isteğini ve benzersiz saflığı gösteriyor. Herhangi bir ruhsal rehberi ve boş lâfları tam bir ilâhî olarak kabul etmek, bütün insan ırkının bilinmeyen gezegenlerden gelmiş olan dünyadışı varlıkların genetik denemelerinin ürünü olduğuna inanmak, UFO'lardaki varlıklarla temas kurmak için kristallerle şifa yapmak gibi şeyler bol bol mevcut.

Öyle görünüyor ki, Yeni Çağcılarının en son istediği şeyler bilimsel kanıtlar.

Ruhçuluk ile Yeni Çağ arasındaki diğer bir fark Tanrı'nın Baba oluşu üzerinde. Ruhçular Tanrı'nın içimizde bulunduğu ve bizlerin O'nun bir parçası olduğuna inanır. Yeni Çağcılar ise her insanın birer Tanrı olduğuna inanıyor.

Yeni Çağcılar Tanrı'yı sevmenin kendini sevmek anlamına geldiğini çünkü bizim kendimizin tanrısal olduğumuzu söylüyorlar. Bizler Tanrıysak, o zaman bizim ahlâkî değerler dediğimiz şeyler geçerliliğini yitirir. Mutlak "Ben" geçerli olur.

"Varlıklarla" haberleşmenin getirdiği Yeni Çağ düşüncelerinin başka bir bakış açısına göre, bir insanın iyiden ve kötüden bağımsız olduğu inancıdır.

J.Z. Knight Yeni Çağ'ın kanallaşmış bir insanıdır. Atlantisli 3500 yaşında bir savaşçı olduğu söylenen, Ramtha adında bir "ruh varlığıyla" temas hâlinindedir. Knight, Tanrı'nın ne iyi ne de kötü olduğunu söylüyor. Herhangi bir ahlâkî ilkesi de yok. Ona göre şeytan diye bir şey yoktur. Şeytan sadece bilgisizliğin sonucudur ve gelişim süreci içinde geçici bir tecrübeden ibarettir.

Eğer buna inanacak olursak, bizim için yanlış olan hiçbir şey kalmıyor; cinayet veya çocuklara tecavüz bile. Gelişmek ve tekâmül etmek için her varlık hayat içinde her tecrübeye ihtiyacı olacaktır, cinayet ve çocuklara tecavüz etmek gibi...

Ruhçular her insanın doğa yasalarına bağlı olduğuna inanırlar. Fakat Yeni Çağ düşüncesine göre, "bizler kendi gerçeklerimizi kendimiz yaratırız." O hâlde, neyin gerçek, neyin değil olduğunu tartışmak, herhangi bir kanıt aramak gereksiz ve amaçsız bir uğraş hâline gelmektedir.

Garip yerlerden uyarılar geliyor. Joe Fisher, "Aç Hayaletler" adlı kitabında şöyle diyor: "Çok sayıda kanallaşmış varlığın, toplumun ahlâkî, dinsel ve kültürel değerlerini mahvetmeye kararlı olduğuna inananlar var. Sessiz ve derinden ama inançlı bir şekilde, bu varlıklar geleceğimizi şekillendirmeye niyetli olduklarını belirtiyorlar."

Aynı zamanda günümüzde birçok doktor ve psikolog, ipnotizma yoluyla tekrardoğu ve geçmiş yaşam hatırlamaları incelemelerine ciddi olarak eğiliyor. Bu tür incelemeler Yeni Çağcılar arasında çok yaygındır.

Virginia Üniversitesi'nden Prof. Dr. Ian Stevenson şunları söylüyor: "Rüyalara hiç önem vermeyen birçok insan, ipnoz sırasında ortaya çıkan her şeyin değerlendirilebileceğine inanıyorlar. Fakat ipnotize olmuş insanın durumu, rüya gören bir insanın durumuna benzer. İpnotik olarak uyanıtılan kişiler tümüyle imajinatiftir, tıpkı rüyaların içerdikleri gibi. Tekrardoğuşa ek olarak, kendiliğinden hatırlamalar için çeşitli açıklamalar getirilebilir. Örneğin bu hatırlamalar telepatinin, durugörünün, hatta ölmüş bir varlığın obsesyonunun sonucu ola-

bilir." Ruhçular Dr. Stevenson'un bu fikirlerine katılmaktadır.

Fakat yine de bu yeni ruhsal hareket zaman içinde kararlı hâle gelebilir ve olgunlaşabilir. Tıpkı buğdayın kabuktan çıkması gibi. Yeni Çağ'ın olgunlaşması tam bir fenomendir.

Dürüst olmak gerekirse, fiziksel medyumlarla, sahtekârlar ve çekişmelerle karşılaşan ruhçuluk bile, gelişimini ve organize olup günümüzdeki hâlini almasını aradan geçen 140 yıla borçludur.

Yeni Çağ'ın geleceğini tahmin etmek zor olsa da, gözardı edilecek bir olgu olmadığını bilmek gerekir. Hatta, kamuoyuna mal olmuş bu hâliyle, Yeni Çağ'ın ışığı git-tikçe parlayabilir ve ruhçuluğun güvenilir ve sabit tecrübelerini gölgede bırakabilir.

(Two Worlds, Şubat 1994)

SONSUZLA UYUM İÇİNDE OLMAK Baştarafı S. 33'de

ğinde, önünde uzanan sonsuz yolculuğa ait şuarsal farkındalıkla birlikte, beden denen kafesten özgürce uçacaklardır.

Bizler Sonsuz Olan'ın çocuklarıyız. Bütün kudret kendi içimizde saklı hâlde ama bu kudretin, ölümü insanın "kudret" diye kabul ettiği şeyle hiçbir benzerliği yoktur. Sonsuz Olan Tanrı'da bulunan kudretin ayısını bizler de taşımaktayız. Zaten bizlerin onun ilâhî yaratışları değil miyiz? Varlığımız, evrenin tüm sırlarını saklayan kutsal bir mahzen gibidir. Ve liyakatimiz ölçüsünce her defasında bir sırrı açığa çıkarmaktayız.

Ruhsal yönden henüz aydınlanmamış insanlar hayat ve gerçek hakkında çok sayıda soru sormaktadır. "İnsani" yapılarımızdan ötürü, biz yeryüzü varlıkları, her şeye bilimsel ve mantıklı cevaplar isteyen zihinlere sahibiz. Ama böylesi bir gururu tatmin edecek hiçbir ilâhî görüş yoktur.

Gerçeklerin ve hayatın hiçbir teorik yönü yoktur. Entelektüel görüşlerin cevap olarak ifade ettiği şeyler de cevap değildir. Gerçekleri gerçekten bilen insanlar, kendi içlerindeki Tanrı'nın sesini duymuşlardır. Sonuçta da bu gerçekleri yaşamaya başlamışlardır.

Bizler gerçekleri bulmak için hep çevremize, oraya buraya bakarız. Ama asıl

gerçek kendi varlığımızda sessizce yatmaktadır. Gerçek; gürültülü, şamata çıkarılan bir şey değildir. Işıkları her yerde yanıp sönen bir şey de değildir. Damağımızda her zaman iyi bir tat bırakmaz gerçek; telâş içinde geçen bedenli yaşamın örttüğü varlığımızın özüdür. Bizler, etrafımızı kuşatan gürültülü, fırtınalı şartlar nedeniyle gerçeği pek fark edemeyiz. Ama öyle bir an gelecektir ki, işte o zaman gerçekler saklandığı yerden çıkacak ve insanoğlu bütün hatalı faaliyetlerini bir kenara bırakacaktır. Ardından kendini, sessizce o gerçeğe teslim edecektir.

Bizler ilk başta Işığın mükemmel Güneşleri olarak yaratıldık. Ve halen de öleyiz. Bizler "tecrübe etmeyi" seçtik ve gerçek doğamızı unutarak fizik plâna defalarca doğduk. Ama artık bu fizik varoluşun tek gerçek olmadığını biliyoruz. Çok kısa bir süre için fiziksel bir elbise giydiğimizi ve daha sonra astral âlemlere gideceğimizi biliyoruz. Oradan kozal âlemlere ve sonunda, tüm zamanların sonsuz ışığıyla bir olduğumuz saf ışık âlemine geçeceğimizi biliyoruz.

*(New Age Teachings,
Temmuz - Ağustos 1993' ten
Çeviren: Ayhan TOLAYBENK)*

UFOLARIN İNİŞ ALANLARININ CANLILAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Youri SIMAKOV Çev: Aznif ATASEV

SİNEKLER ve UFOLAR

UFO

LARIN indiği yerlerde böceklerle çok az rastlanır. Ama biraz uzaklaşın, hiç görmediğiniz kadar böceklerle karşılaşsınız. Moskova yakınlarında bulunan Strokino'da yaptığımız incelemelerde binlerce taon (*) el-

lerimize konup duruyordu. Onlardan kurtulmak âdeta imkânsızdı. Buna karşılık puro şeklindeki UFO'nun inmiş olduğu yerde hiç sineğe rastlamamıştık.

Acaba böceklerin, manyetik alanları algılamaya uygun alıcıları mı vardı? Eğer varsa, manyetik alanları tespit etmek amacıyla "cihaz" niyetine sineklerden yararlanabilirdik.

Bu durumda, biyologların çok iyi tanıdığı bir sinek türünü kullanmak çok iyi olurdu. Meselâ "drosophile"leri (**). Bir de uçmayan sinek olması gerekiyordu. Bu şart da "drozofil"lerle gerçekleşmiş oluyordu. Çünkü "drozofil"lerin bazı türleri kanatsızdır. Böceklerdeki hareketliliğin artışı, manyetik alanların saptanmasını sağlayan önemli bir faktördür. Sineklerin hareketliliğinin artışı, alışılmamış hatta tehlikeli bir olayı hissettiklerini göstermiştir.

Sinekleri küçük yuvarlak bir kutuya koyduk. Hava almaları için de iğneyle küçük delikler açtık. Kutunun alt tabanı sinyalleri

(*) Taon

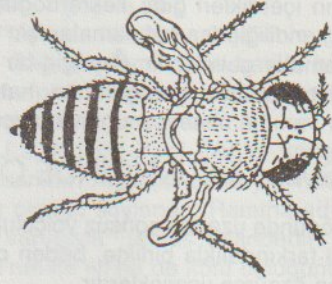
: Sığır sineği

(**) Drosophile (drozofil)

: Lâboratuarda genetik denemelerde kullanılan herhangi bir küçük meyve sineği.

(***) Chlamydomonade

: (Klamidomonad) Bir sinek türü

amplifikatöre ve oradan da kulaklıklara nakledecek şekilde yapılmıştı (Devlet Bilimleri Doktoru ve Ufolog R. Varlamov tarafından tasarlanmıştır).

Böylece her sineğin tepinmesini duyabiliyorduk. Hava deliklerine siperlik yerleştirildiği için kutunun için aranlıktı ve sinekler karanlıkta hiç kımıldamıyorlardı. Yapmış olduğumuz bu "cihaz" elimizde, UFO'nun inmiş olduğu "Charopova Okhota" yakınındaki demiryolu istasyonuna gittik.

Bölgeye girer girmez kulaklıklardan çok kuvvetli bir vızıltı duydum: "Drozofil"ler sanki çok sinirlenmişlerdi. Bölgeden çıkar çıkmaz birden sakinleştiler. Bu deneyi bir kere daha yaptım. Sonuç değişmedi. Ama dördüncü deneyimde durum birden değişti: Sinekler gerçekten de kımıldamıyorlardı.

Neden? Aynı durum "chlamydomonade"larda (***) da gözlemlendi. Bölgeye dördüncü girişimde onlar da aniden sakinleştiler.

Sineklerin, UFO'nun indiği bölgeye böylesine çabuk alışmalarına akıl sır erdirememiştim. Bu sanki bir anda olup bitiveriyordu. Halbuki tek hücrelilerde bu alışkanlığın kazandırılabilmesi için en az 20-30 deney yapmak gerekiyordu.

Burada bir soru ortaya çıkıyordu: Sineklerden ve tek hücrelilerden bir şeyler öğrenebilir miydik? Sanırım evet. Fransız araştırmacı Rémy Chauvin "Hayvanların Davranışları" adlı eserinde Bayan Gelbert'in, haşlamlıların [paramécies(*)] "eğitimi"ne adanmış çalışmaları bahsetmiş. Bayan Gelbert onbeş yıllık bir süre içinde yapmış olduğu deneylerden çok ilginç sonuçlar elde etmiş. Yapmış olduğu "eğitim"; platin bir iğnenin ucuna koyduğu bakterileri "paramesi"lerin kendi kendilerine yemelerini sağlamakmış. Peki, ya sinekler? Onlar paramesilerle karşılaştırıldıklarında hepsi birer dâhi sayılırlar.

Böceklerin, petekli yapıları, onlardan yayılan ışınlar sayesinde bulabildikleri iddia ediliyor. Vahşi arıların da toprakta ya da ağaç kavuğunda yaptıkları yuvalarını bulmaları bu yüzden olsa gerek. Novossibirsk'li böcekbilim uzmanı Viktor Grebennikov sadece arıların ve diğer böceklerin değil, insanların bile petekli yapıları onlardan yayılan ışınlar sayesinde bulabileceklerini göstermiş. Işımanın neden olduğu sıcaklık ve titreşim bazılarını korkutmuş. Bazıları da sırtlarında bir karıncalanma hissi duymuşlar, sinirsel tikler yapmaya başlamışlar. Birkaçında da düşme hissi meydana gelmiş. Yeri gelmişken şunu da vurgulamak istiyorum: Petekli yapıların neden olduğu bu hassasiyet, UFO'larla kurulan ilişkilerde meydana gelen hassasiyete çok benziyor.

Drozofiller genellikle katmanlı yapıdaki enerji jeneratöründen kaçıyorlar. Böceklerin UFO'nun indiği yerde gösterdikleri davranışlar, topraktan yayılan bir ışımadan dolayı olamaz mı? Bu bölgede, toprağın derinliklerinde pekâlâ petekli veya katmanlı yapılar olabilir. Veya bu dalgalar radyestezistlerin de yakaladıkları dalgaların aynısı olabilir.

(*) Paramécie (paramesi) : Hayvanlar âleminin tek hücreli hayvanlarından bir bölümü. Terliksi hayvan.

Youri
SIMAKOV

5 Ocak 1939'da Moskova'da doğan Youri Simakov, üniversite tahsilini 1966'da bitirip biyoloji-zooloji uzmanı oldu. Çalışmalarını 1969'da Moskova Üniversitesi Embriyoloji Kürsüsü'nden aldığı doktora teziyle sürdürdü. 1986'da Devlet Doktoru ünvanını aldı. Halen Rus Besin Endüstrisi Enstitüsü, Balık Bilim ve Balık Yetiştiriciliği Kürsüsü'nde profesör olarak görev yapmaktadır. 155 araştırma ve bilimsel konuları halkın anlayabileceği hâle getirip yayınladığı çalışmaları vardır. 10 tane de eser yayınlamıştır. Bunlardan bazıları "Yaşayan Belgeler", "Balıkların Genetiği" ve "Suların Zehirlenishi"dir.

Sonuçta şöyle bir tahminde bulunabiliriz:

UFO'lar bu "anormal" bölgelerde iniş ve kalkışlar yaparak, diğer bölgelerde harcayacakları enerjilerden daha azını harcıyorlar.

UFO'LARIN ETKİN OLDUĞU BÖLGELERDE MİKROORGANİZMALARIN YAŞAMI

Su dolu bir kaba bir damla süt damlattığımızda, suyun yüzeyinde "paramesi"lerin beslenmesine yarayan küçük küçük bir sürü laktik asit oluştuğunu görürüz. Eğer "paramesi"lerin yetiştirilmesi için böyle birçok kap hazırlansa, onların ne kadar çabuk ürediklerini görebiliriz. Novyleroussalim yakınlarında, toprağa bir deney kabı gömdüm. Kabı bir hafta boyunca gömülü bıraktığım bu yerde daha önceleri UFO görüldüğüne dair haberler almıştık. UFO yere inmemiş, yerden biraz yüksekte durup etrafa koni şeklinde bir ışık demeti yaymıştı. Oradan 150 metre uzaklıkta toprağın 5 cm derinliğine kabımı yedi gün bırakmayı düşündüm. Bu süre, 24 saatte bir hücreleri bölünen "paramesi"lerin çoğalmasına yeter de artardı bile.

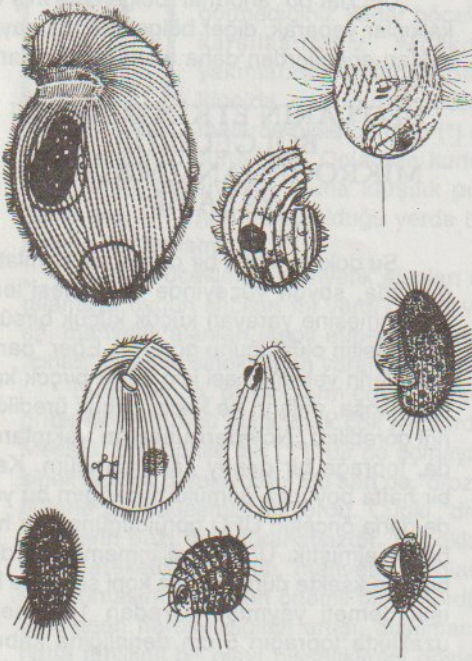
Bu sürenin sonunda "paramesi" kümelerini, suyun üzerinde beyaz toz lekeleri şeklinde görmek mümkün olmuştu. Hepsi yaşlı

yordu.

UFO'nun inmiş olduğu yere çok yakın gömmüş olduğum deney kaplarındaki "paramesi"ler daha büyüktü ve hiçbir şekilsel bozuklukları da yoktu. Üstelik diğerlerinden %25 daha fazlaydılar. Bu alan hücresel bölünme hızını azaltacağına daha da çoğaltmıştı. Ne "paramesi"lerde ne de gelişmelerinde hiçbir anormallik görülmemişti.

Acaba genetik maddede bir bozulma olmuş muydu? Asit dezoksiribonükleik ve asid ribonükleik'in miktarlarında bir azalma mı meydana gelmişti? "Paramesi"lerin stoplâzma'sının (*) özel ayraçlarla renklendirilmesi ve mikrospektrofotometre ile bu maddenin içindeki asit oranının ölçülmesi hiçbir bozukluk olmadığını gösterdi.

Bundan şu sonucu çıkardık: UFO'nun

"Protozoaire"lerin mikroskopta görünüşleri

- (*) Stoplâzma : Hücrenin çekirdeğin dışında kalan kısmı.
(**) Protozoaire (protozoer) : Hayvanlar alemine en alt bölümü. Tek hücreliler.
(***) Biyosenoz : Ekolojik olarak birbirine bağlı hayvanlar ve bitkiler arasındaki ilişki.
(****) Rotifère (rotifer) : Dönerek hareket eden ve yüzme organları olan rotifera'nun bir türü.

inmiş olduğu alan "protozoaire"lerde (**) hücre bozulmasına neden olmuyor ve genetik madde miktarında bir değişiklik meydana gelmiyor.

UFO'ları araştıranların, galaksiden galaksiye veya gezegenden gezegene, hayatın transferini sağlayan bilgileri iletmeye yarayan yollardan birinin tam ortasında bulduklarını da göz ardı etmemek gerekiyordu. Hayatın uzayda çoğalması (üremesi) (pan-spermie) işte bu yolla oluyordu. Gezegen gezegen dolaşarak oralara hayat verecek partiküller bırakmak yerine böyle kendi kendine üremeyi sağlayan bu yolu denemek belki de en doğru yoldu. Bugün birçok araştırmacı çok ciddi bir şekilde bu konu üzerinde araştırmalarını sürdürmektedirler. Yeri gelmişken Khabarousk'un araştırmacısı M. Tsiang'ın deneylerinden bahsetmek istiyorum. M. Tsiang çok yüksek frekanslı biyolojik bir jeneratör icat etti. Bu âlet bir canlının genetik bilgisini (özelliğini) başka bir canlıya nakledebiliyor. Meselâ ördeğinkini tavuğa nakledeyor ve akıl almaz melezler yaratıyor.

Günümüzde biyolojik somut bir alanın var oluşu, biyolojik nesnelere arasında uzaktan da olsa etkileşimin meydana gelişini açıkça ispat edilmiştir. Akademi üyesi V. Kaznatchéiev başkanlığında bir grup araştırmacı, uzak mesafelerden, hücresel yapılar arasındaki bilgi alışverişine dayanan çalışmaların öncülüğünü yapmaktalar. Kilometrelerce uzaktaki nesnelere genetik bilgi transferini gösteren bir şema da Ufolog Allen Hynek ve Jacques Vallée tarafından yapılmıştır.

Podrezkovo'da UFO'ların indiği bölgede biyosenoz'u (***) incelerken birlikte yetişmeyen bitkilerin bile umulmadık bir birlik-telik gösterdiklerini fark ettik. Buna paralel olarak da, toprakta, Moskova bölgesinde yetişmeyen bir tür "rotifère"e (****) rastladık.

(Kaynak: Aura Z, Temmuz 1993)
(Devam Edecek)

META FM 105.6 BASINDA

SEVGİLİ okuyucular, bildiğiniz gibi bilgi bir kuvvettir, bir enerjidir. Üstelik her varlığın kendi kapasitesi oranında kullanabildiği bir enerji. İşte 105.6 FM'den İstanbul'da yayın yapan META FM, bir bilgi radyosu olma özelliğiyle kendine özgü ruhsal yayınlarını büyük bir özveriyle sürdürmekte.

Toplumun her kesimine hitap etmeye çalışan META FM, çok değişik içerikte programlar hazırlıyor. Yayına başladığı andan itibaren sunulmakta olan ilginç programlar arasında Yeni Çağda Gençlik, Evrende Zeki Hayat, Parapsikoloji, Ruhsal Öğretiler, İnanç Yolları, Ezoterizm "Sırların Bilgisi", Sanat ve Ötesi, İnsan ve Toplum bulunuyor. Çocuklara Öyküler kuşağı özel radyolar arasında çocuklara yönelik olarak hazırlanan ilk program olma niteliğini taşıyor.

Dinleyicilerin yapıcı ve olumlu yöndeki eleştiriler ve yönlendirmeleri META FM'i yeni kuşak programlar hazırlamaya yöneltti. 1994 başından itibaren yayına üç yeni program katıldı. Bunlar Listeners Digest, Psişik Güçleri Geliştirme Teknikleri ve Konular ve Konuklar adını taşıyor.

Özellikle İstanbul içinde yaşayan yabancılar için İngilizce olarak sunulan Listeners Digest kuşağında, Türkiye'deki metapsişik araştırmalar tanıtılmakta, ruhsal konular aktarılmaktadır. Psişik Güçlerinizi Geliştirme Teknikleri kuşağında amaç, kendindeki parapsişik yetenekleri ortaya çıkarmak ve geliştirmek isteyen dinleyicilere yol göstermek. Bu kuşakta meditasyon, konsantasyon, telkin, ipnoz gibi çok ilginç konular işleniyor. İlgili çeken bir diğer kuşak da, pazar günleri yayınlanan Konular ve Konuklar. Bu programa davet edilen konuklarla,

uzman oldukları konular üzerinde söyleşi yapılıyor. Ayrıca canlı telefon bağlantıları yapılarak, dinleyicilerden konu üzerinde sorular alınıyor.

Yayınlanması hedeflenen bir kuşak daha var: Kadının Dünyası. Özellikle bayan dinleyicilerimizin yoğun isteği üzerine yayına girecek olan bu kuşakta, hanımların iş ve aile yaşamında, kendi üzerlerinde uygulayacakları, öğrenecekleri bilgiler aktarılacak.

Günümüzde insanın iç varlığının gelişimine hizmet eden bilgi kaynakları o kadar az ki. Bu yüzden META FM kendine özgü orijinalliğiyle bu kutsal vazifesini yerine getirirken, zoru başarabilmiş olmanın sevincini yaşıyor. Bütünleyici ve birleyici bilgileri sevgili İstanbullulara sevgiyle aktarmaya çalışan radyo, zaman içinde daha fazla insan tarafından dinlenir oldu. Çünkü META FM, yayınlarını hiçbir ticarî amaç gütmeyen, hiçbir fedakârlıktan kaçınmadan, insanların ruhsal gelişim ihtiyacı yönünde büyük bir hızla sürdürüyor.

Sonuçta, arayış içindeki insanların artan talepleri ve ilgileri doğal olarak yazılı basınımızın da ilgisini çekti. Aşağıdaki sayıtlarda META FM hakkında basında çıkan yazılardan bir derleme sunuyoruz:

24 Şubat 1994 tarihli Show Dergi'nin Yayın Yönetmeni Sayın Hande Özcan şunları ifade ediyor başyazısında: "Ruhsal bilgi ve kültür ağırlıklı programlar yayınlayan dünyanın ilk özel radyosu olan META FM'i dinlemiş miydiniz? İnsanlar arasındaki sevgi, hoşgörü ve yardımlaşmayla doğabilecek birlik anlayışının oluşmasına katkıda bulunuyor programları. Ayrıca insanın ruhsal yapısına, evrendeki yerine ve işlevine, evrensel ilke ve yasalara ilişkin bilgiler içeriyor. 10:00 - 22:00 saatleri arası İstanbul'a

yayın yapan META FM'in kuşak programlarında neler var neler: Bilgiler ve Yorumlar, eski gelenek ve mitolojilerde sembollerle işlenen, görünenin ardındaki görünmeyen bilgiler, inanç yolları, evrende zeki hayat, sanat dallarının ilhamla ilişkisinin araştırılması, tarafsız haberler, eğitici masallar, açık oturumlar, uzman görüşleri, gençliğin sorunları, çözümleri, onların görüşleri.

Özellikle bu tür kritik, derin konular söz konusu olduğu zaman şüphesiz, güvenisizlikten kurtulmayanlar için hemen belirtmeliyim: META FM'in programları, 44 yıllık bir spiritüel bilgi ve deneyim birikimine sahip Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği tarafından hazırlanıyor."

22 Şubat 1993 tarihli Hürriyet'ten: "105.6 bandında yayın yapan META FM, UFO yayınları ile birlikte metafizik konuları işliyor. META FM'de uçak mühendisinden iktisatçısına, çeşitli meslek gruplarından yüksek tahsilli gençlere kadar birçok kişi hizmet vermektedir."

Aktüel dergisinde ise şöyle bir yorum yer almış: "Ruhsal yapımıza, evrende insanlığın yerine ve işlevine, evrensel ilke ve yasalara ilişkin derin bilgiler. Klâsik Batı, caz, enstrümantal ve new age türü müzikler. Programlar arasında en ilgi çekici olanlar Ezoterizm, İnanç Yolları ve Parapsikoloji. Ezoterizm, yani Sırların Bilgisi programında çarpıtılmış, yozlaştırılmış, yorum hatalarıyla dolu, hayalî varsayımlarla sisli bir görünüm sokulmuş gerçeklere ışık tutuluyor."

Yine Hürriyet'in Show dergisi ilâvesinde şunlar var: "Kâr amacı gütmeyen 'özgür radyolar'dan ilki olan META FM'in yayın hedefleri arasında sezgi gücü kuvvetli, Atatürkçü, siyaset ve ticaret alanında başarılı olabilecek 'New Age' gençliği yetiştirmek." Dergide Sayın Ergün Arıkdal'la yapılmış bir röportaj yer alıyor. META FM'in yayın içeriği ile ilgili soruya Sayın Arıkdal şöyle cevap veriyor: "META FM, Avrupa'da özel bir karnuna tâbi tutulan ve kâr amacı gütmeyen için 'özgür radyo' olarak tanınan bir radyo istasyonu. 25-30 kişilik ekiple hazırladığımız programlar arasında evren dışı yaşam, hiçbir ayırım yapmadan incelediğimiz inanç-

lar, evrendeki sırların, sembollerin çözümünü içeren ezoterizm, sanat, dünya çapında ruha ilgili aktüalite, parapsikoloji, enerjiyi kullanma ve telepati antrenmanları gibi konular var. Ruh ve Madde dergisini çıkardığımız için zaten bu konuların içindeyiz. Bu arada yeni bir gençlik yaratacağız."

Panorama dergisinde ise şöyle bir haber var: "Yayın hayatına 1993'ün ilk aylarında başlayan META FM, müzik yayınlarının yanısıra ruhsal kültürü arttırmaya yönelik yayınlarla da dinleyicilerin ilgisini çekmeye devam ediyor. Yayınlarını MTİAD'nin katkılarıyla sürdüren META FM'in program sunucuları bu derneğin üyelerinden oluşuyor."

Yayınlarında ruhsal dünyanın evrensel ilkelerini tanıtan META FM, insanların bu yöndeki ihtiyaçları arttıkça daha da büyük bir şevkle çalışacaktır. Bu onun bir vazife ve bilgi radyosu olmasının doğal bir sonucudur. Bu yöndeki her türlü faaliyet için maddî ve manevî bütün fedakârlıklar yapılmakta, insanlara kendileri ve evreni hakkında tanıtıcı bilgiler verilmektedir.

İnsan ilişkilerinin insan dışı, çıkarıcı ve bencil bir görüntü arz ettiği dünyamızda META FM çok önemli bir fonksiyon görmektedir. Her alanda görülen dejenerasyon ve ciddiyetsizliğin ortasında, 105.6'dan, insanı ve insana saygıyı esas alan bilgi ve vazife yüklü dalgalar yayımlanmaktadır. Sadece kendi benliklerine hizmeti esas alan kişilerin yozlaştırdığı medyomluk, ruhlarla iletişim, kehanet gibi konular bütün ciddiyetle, tutarlılığıyla ve gerçek yönüyle META FM'de ele alınmaktadır. Bu tür niteliğiyle META FM bir fener gibi pırıl pırıl parlamaktadır.

META FM bilgi ve vazife temeli üzerine kurulu olduğu için, insanlarımızın bilgiye ve vazifeye uyanma sürecini hızlandıran yayınlar yapmaktadır. Aktarılan bilgiler çok olumlu tesirler yaydığı için de, dinleyicilerin ruhsal potansiyellerini harekete geçirmekte, onların da vazifelerini yapmaya doğru yönlendirmelerine yardımcı olmaktadır.

META FM'in yayın akışını merak eden okuyucularımız için karşı sayfamızda haftalık yayın kalıbını sunuyoruz. ■

META FM 105.6

HAFTALIK KUŞAK PROGRAM

YAYIN KALIBI

PAZARTESİ - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: Gençlik, 11.30: İnanç Yolları, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Bilgiler ve Yorumlar, 13.50: Akış, 14.00: Parapsikoloji, 15.00: Ruhsal Öğretiler.

SALI - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: İnsan ve Toplum, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Salı Konferansı, 13.50: Akış, 14.00: Evrende Zeki Hayat, 15.00: Ruhsal Öğretiler.

ÇARŞAMBA - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: Gençlik, 11.30: Listeners' Digest, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Bilgiler ve Yorumlar, 13.50: Akış, 14.00: Parapsikoloji, 15.00: Ruhsal Öğretiler.

PERŞEMBE - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: İnsan ve Toplum, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Bilgiler ve Yorumlar, 13.50: Akış, 14.00: Ezoterizm, 15.00: Ruhsal Öğretiler.

CUMA - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: Gençlik, 11.30: Sanat ve Ötesi, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Bilgiler ve Yorumlar, 13.50: Akış, 14.00: Parapsikoloji, 15.00: Ruhsal Öğretiler.

CUMARTESİ - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: İnsan ve Toplum, 11.30: Ezoterizm, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Bilgiler ve Yorumlar, 13.50: Akış, 14.00: Parapsikoloji, 15.00: Ruhsal Öğretiler.

PAZAR - 10.00: Ruhsal Aktüalite, 10.30: Kitaplar Arasında, 11.00: Gençlik, 12.00: Meta Haber ve Yorum, 12.30: Çocuklara Öyküler, 13.00: Bilgiler ve Yorumlar, 13.50: Akış, 14.00: Konular ve Konuklar, 15.00: Evrende Zeki Hayat.

NOT: 10.00 - 16.00 saatleri arasındaki yayın kuşağımız, dinleyemeyen dinleyicilerimiz için 16.00 - 22.00 saatleri arasında tekrar yayınlanmaktadır.

YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER

TANRI DOĞRUYU BİLİR

ANNEM babam, kızkardeşim ve ben birbirine bağlı bir aileydik. Kızkardeşim Ruth evlendi ve kendi yuvasını kurdu. Ben ise annem ve babamla yaşama-ya devam ettim. 1942 yılında annem New York'taki Presbyterian hastanesine yattı. Doktorlar teşhisten sonra umutsuz bir hastalığa yakalandığını ve tahminen 6 ile 9 ay arasında ömrü kaldığını söyledi.

Annemin anjin ve şeker hastası olduğunu biliyorduk, fakat bu hastalıkları kontrol altındaydı. Yakında onu kaybedeceğimiz haberi bizi yıktı. Ona hastalığından söz etmemeye karar verdik.

Ancak annem uzmanları yalancı çıkardı. Doktorların teşhisinden sonra son üç aya kadar altı yıl boyunca istekle dolu ve yaşama sıkı sıkı bağlı olarak yaşadı. Bağışsız, mutlu ve meşguldü.

Yürürken dans eder gibiydi. Günlük yaşantısında sürekli şarkı söylerdi. Problemlerimizi ona götürür, önerilerini alırdık. Hasta olabileceğine dair en ufak bir şüphemiz yoktu.

Hayatının son iki yılında giderek güçsüzleşti. Ben işten bir süre için izin alarak onunla kalmaya başladım. Çok acı çektiği zamanlar olduğunu biliyordum fakat hiç yakınmadı. O süre boyunca birbirimize iyice

yakınlaştık. Aralık 1954 yılının başlarında aramızdan ayrıldı.

Sanki içim donmuş gibi görünüyordum. Benim için duygularımı göstermek hep zor olmuştu; şimdiyse onları tamamen içime gömmüştüm. Sanırım insanlar o günlerde soğuk ve duygusuz olduğumu düşündüler. Ama öyle değildim. Boğazıma sanki portakal büyüklüğünde bir yumru tıkanmıştı ve buna rağmen hiç ağlayamıyordum.

Annemin ölümünden bir hafta sonra yatağımda uyuyamadan dönüp dururken, birden durmaksızın ağlamaya başladım. Yan odada uyuyan babam uyanmasını diye kafamı yastığa bastırılmışım.

Aniden odada birinin varlığını hissettim. Odaya sevgi, sıcaklık ve huzur dolmuştu. Sanki birisi bana sarılmıştı. Daha sonra annemin en sevdiği şarkılardan birisini söylediğini duydum. Şarkı Yiddish'di. "Gott in Zein mishpot iz Grecht." Kaba bir tercümeyle "Tanrı yüceliğiyle daima doğruyu bilir." anlamına geliyordu. Hemen uykuya daldım ve ölümünden sonraki en huzurlu geceyi geçirdim.

Ertesi gün kardeşimle konuşana kadar her şeyin bir rüya olduğunu düşündüm. Kardeşim olayın saat sabaha karşı iki civarında mı olduğunu sordu. "Evet" deyince, "Ben de duydum" dedi. Şimdi ölümden sonra da yapılacak şeyler olduğuna inanıyorum ve ölmekten eskisi gibi korkmuyorum. ■

GEÇMİŞTEN GELEN GÖZLER

İnşaat ustası babam Karl Otto Fritz oldukça şüpheli bir adamdır. Somut olayları gerçeğin dolambaçlı kavramlarına tercih eder. Fakat bir gün o da bu dünyadaki her şeyin kesin ve açıklanabilir olmadığını kabul etmek zorunda kaldı.

Geçen yıl, inşaat endüstrisindeki günlük sırasında sürekli müşterisi bay ve bayan P. Downes'lar tarafından Eliza tepesindeki evlerine dolap yapması için çağırılmıştı.

Downes'ların evleri eski malzemeler ile inşa edilmişti. 19. yüzyılın sonlarına doğru İngiltere'den getirilen arduvaz taşlarıyla döşenmiş zemin ve suçluların parmak izlerini taşıyan elyapımı tuğlalar malzemeler arasındaydı.

Babam evde yıllar boyunca birçok kez çalışmış ve her seferinde tedirgin olduğunu itiraf etmişti. Bu yerin, duvarlardan sızan gün ışığı ile kasvetli bir havası vardı.

Dolap yaptığı gün arka taraftaki yatak odalarından birinde çalışıyordu. Kapı tarafında bir karaltı hissettiği zaman kapıdan

yaklaşık sekiz metre uzakta ve arkası dönükmiş. Gelen kişi Downes'lar olamazmış, çünkü birkaç günlüğüne evden ayrılmışlar. Babam geleni görmek için korkuyla arkasına döndüğünde, kapıda geniş omuzlu, kızıl sakallı, al yanaklı deniz kaptanına benzeyen bir adamın durduğunu görmüş. Adamın üzerinde çizgi filmlerde gördüğümüz hapsane kıyafetlerine benzeyen bir elbise ve kafasında şapka varmış. Babam adamın sanki soru soran gözlerle baktığını ve sessizce yardım istediğini, kendisinin "Hay şeytan burada ne arıyorsun?" diye bağırdığı sırada havanın içinde kaybolup gittiğini söyledi. Daha sonra babam koşarak yatak odasından, ardından da evden dışarı çıkmış. Adamın hiçbir iz bırakmadan yitip gittiğini kabul etmeyerek, evin çevresinde ve evin her odasını ayrı ayrı dolaşmış. Sonunda istemeyerek de olsa hayalet gördüğünü kabul etmek zorunda kalmış.

O günden beri çalışırken babamın bir gözünü çekicinde, diğeri kendisini gözleyen birilerine karşı arkasındadır. ■

CAN ARKADAŞIM

Bugüne kadar pek çok mistik olay yaşadım, hem de anlatamayacağım kadar çok. Fakat özellikle bir tanesini sizinle paylaşmak istiyorum.

Onuncu sınıftaydım. Arkadaşlarım Diane, Ernesta, Chris ve ben, kız kızı sohbet ediyorduk. Derken evleneceğim erkeğin nasıl biri olacağını konuşmaya başladık. Ben onun uzun boylu, yeşil gözlü, oldukça atletik ve nazik olacağını söyledim. Deniz Kuvvetlerinden ayrılmış olacak, okulumun son yıl

ında tanışacak ve aynı yılın ağustos ayında evlenecektik. Theodore veya Alexander isminde kısa soyadlı biri olacaktı. Yıllar geçti ve ben kızlarla aramızdaki bu konuşmayı unuttum. Ta ki mezun olacağım yıl onunla tanıştığım güne kadar. Aynen söylediğim gibi birisiydi. Her ikimiz de hayat arkadaşımızı bulduğumuzu hissetmiştik. Şimdi çok mutluyuz. Adı ne dersiniz? ■

(Haziran 1993 tarihli FATE Dergisinden Ersin ERGEZER çevirdi.)

REALİTE : DOĞAL AFETLER VE İNSANLIĞIN GELİŞİMİ Baştarafı S. 2'de

dece nesnel yönden incelemek bizlere fayda getirmez. Bilimsel tatmin ve açıklamalar varlığın gelişimine katkıda bulunmaz. Mekanik açıklamaların arkasından spiritüel açıklamaların gelmesi gerekir. Günümüze kadar dinler bunları "günahlarımızın sonucu" olarak açıklamaya çalışmıştır. Bilim de jeolojik ve meteorolojik değişimlerin sonucu olarak görüyor.

Bu afetlerin maddî sonuçları içinde, insanlar arasında ortak alanlar meydana getirmek için onları birbirine daha da yakınlaştırmak vardır. Muzdarip insanların birbirleriyle olan bağlantısı ve anlayışları daha yüksek-

tir. Herkes birbirinin derdini daha iyi anlar. Onun dışındakiler bu acıların pek farkına varmaz.

Şimdiye kadar, "Senin sorunun benim sorunun değil." anlayışıyla yetişmişiz. Sorumluluktan kaçmak için gayet güzel bir formüldür bu. Halbuki hepimiz birbirimizden sorumluyuz.

En büyük sorumluluğumuz da Tanrı'ya karşı sorumluluğumuzdur. Onu da ancak insanlara çıkar gözetmeden hizmet ederek yerine getirebiliriz. Canı gönülden, temiz bir kalple, mümkün olduğu kadar karşılık beklemeden. ■

KENDİNİ RUHÇULUĞA ADAYAN ADAM Baştarafı S. 17'de

âlemi tanıtmaya ve ruhçu felsefeyi yaygınlaştırmaya adanmış ve devam etmişti.

Birlik başkanlığını ve yolunda yürüme-yi, yorgunluğuna rağmen sürdürdü. 2 sene önce "PN"e yaptığı açıklamada, "Yolumuzu yardımsız büyüyen ve şimdi bir büyüğün gücüne sahip olan bir bebeğe benzeti-yorum." demiştir. Gordon, Estelle Roberts, Helen Huges gibi o günlerde bu yolu kıymetli medyomlarla paylaşıyor, "Bu insanlar mihenk taşları, bizleri terk etmediler, hâlâ ruh dünyasında çalışıyorlar." diyordu.

Gordon üzerine basarak, "Ruhçuluk benim sahip olduğum ve ihtiyacım olan tek dindir." diyordu. "Bu din sorularına cevap veren, kalbimdeki hisleri tatmin eden ve ha-

yatıma 60 yıl yön veren dindir. Mantal ve ruhsal her şeyimi bana bu yıllar içinde yar-dım eden ruhsal hayata borçluyum", diyor-du ve şimdi son kurtarıcılardan olan bu in-san da bu büyük ruh âlemine katıldı. Gor-don zaman zaman öbür dünyadan, yas tu-tan akraba ve arkadaşlarına insan ruhunun ölümle özgür olduğunu söylemiştir. Ruhsal gerçeklerden bahsettiği celselerde genç medyomları gelecekteki önemli görevleri için eğitmiştir. Gerçekten de Gordon bütün hayatı boyunca inanç ve vefa ile ruhsal ha-yatı öğretmiştir. Ruhçu bir medyom daha iyi ya da daha anlamlı ne isteyebilir ki?

KAYNAK: Psychic News (Jan.30,1993)

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.30-16.30)

2 NİSAN	Yeni Çağın Yaşam İlkeleri.....	Zühal CEVİK
9 NİSAN	İnsan Nasıl Gelişir?	(ARAD Üyeleri) Saadet İŞIKTAŞ-Emre ÜLKER
16 NİSAN	Video Gösterisi	
24 NİSAN	Bedenli Yaşamın Amacı	(MTİAD Üyesi) Erol KONYALIOĞLU
30 NİSAN	Parapsikolojîye Genel Bir Bakış	Azime YUMRU

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Ramazanoğlu Cad. Kuflü Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 148

4.6.1971

EVREN ENERJİSİ

"Bizim bildiğimiz bütün var olan şeyler, Evren Enerjisi'nden meydana gelmiştir. Bu Evren Enerjisi, yahut Kozmik Enerji sonsuz derecededir, marifete sahiptir. Yarattıcı Kudret ile bu Evren Enerjisi'nin temas noktasını bilmiyoruz. Fakat bir temas noktası olduğunu biliyoruz. Temas noktası mevcut olduğuna göre, sonsuz marifeti haiz bu Evren Enerjisi, bu serbest enerji, en ağır, en kaba kütleden, en seyyal, en ince kütleye kadar bütün varlıkların, eşyanın meydana gelmesine sebeptir.

İlâhîlik öyle bir kudret-i hususiyedir ki, mahlûk, bu hususî kudretin daima sevkü idaresi tahtında varlığını idame ettirir, bütünlüğünü muhafaza eder. Hiçbir mevcudiyet, İlâhî Enerjinin irtibatı olmadan mevcut olamaz, dolayısıyla bizim enerji anlayışımız, bizim kudret anlayışımız sizin anlatmış olduğunuz tarzdan farklıdır. Siz fizikî müşahedelerinizle hareket ederek, bir enerji anlayışınıza sahipsiniz. Biz hem fizikî hem ruhî müşahedelerimize nazaran enerji anlayışına sahibiz. Önce İlâhî Enerjinin mevcudiyeti bilinmelidir. Bu Yaradan demektir; bu, Evrenin Ruhu demektir ve ancak ondan, bu Evren Ruhundan, Yaradan'dan, sizin müşahede ettiğiniz hasseler âlemi teşekkül etmiştir. Bunların arasındaki irtibatı atomik numunelerle kurmaya çalışmayınız."

SÖZLÜK

Haiz: Sahip

Sevkü idare: Yönlendirme

Seyyal: Akışkan

İdame: Devam

Hasse: Duyu

KİTAPLAR ARASINDA

BEYAZ KARTAL 1

İKİ DÜNYA ARASINDA BAĞLANTI

Kitabın adı/Özgün adı

İKİ DÜNYA ARASINDA BAĞLANTI
SPIRITUAL UNFOLDMENT 1

Yazarı/Çevireni

Beyaz KARTAL
Tarık ARIKDAL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

128 Sayfa, 1993

Fiyatı: 40.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

"Ruhsal âlemle iletişime geçtikçe, kalplerimizi de sevgiye açmış oluruz. Sevginin, ruhsal uyanışa giden yol olduğunu biliyoruz. Bu yüzden bizler de sevgi olabilelim diye Tanrı'ya, Yaradanımıza dua ediyoruz. Daha çok sevgi oldukça daha bilgili, Tanrı'nın kudretiyle daha güçlü oluyoruz."

Bu ifadeleri kitabın ilk bölümünden aldık. Gerçekten de öyledir sevgili okuyucular. Ruhsal boyutların bildirmiş olduğu gerçeklere ne zaman gönlümüzü ve aklımızı açsak, içimizde bir sevgi, bir incelik uyanır. Kendimizi çok yalnız hissettiğimiz bu dünya plânınının sanki soyutlanır, başka dünyalara kayarız. Çünkü aktarılmış olan gerçekler, gerçek bize ait olan bilgilerdir.

Bu dar şuurlarımızla yine bu topraklar üzerinde adımlarımızı atarken, böylesine gerçekleri pek hatırmıza getirmeyiz. Günlük ihtiyaçlarımızın sertlik dolu dalgalarına bırakmışızdır kendimizi. Aradığımızı itiraf etmekten

çekindiğimiz ama için için özlemine çektiğimiz bilgilerdir bunlar.

İşte ruhsal dünyalardaki varlıklar bizi bize tanıtan gerçekleri aktarmaya çalışıyorlar. Ne kadar direnç, ne kadar tutuculuk göstersek de, hiç farkında olmadan teslim ederiz kendimizi o gerçeklere zaman içinde. Çünkü Beyaz Kartal'ın ifadeleriyle, "İnsanın hayatının temel amacı; hakikati, kendi iç varlığından ortaya çıkacak olan hakikati bulabilmektir. Derinlerde saklı bulunan hakikati bulmaya çalışırken, dış benliğimizin oluşturduğu pek çok engel karşımıza çıkacaktır."

Fakat bu engelleri aştıkça öteâlemlerdeki sevdiğimizle birlik oluşturabilecek, evrensel enerjilerle bağlantı kurabileceğiz.

İngiltere'deki bir celse grubuna tebliğler veren Beyaz Kartal adlı bedensiz varlığın bu ilk kitabı, siz sevgili okuyucularımıza hayatın ne kadar sonsuz görünümlü olduğuna dair yeni pencereler açacaktır kuşkusuz. ■